

SA FONT

Monument adquirit pel
nostro magnífic ajuntament,
a un conegut artista serverí
per a un racó del passeig
embellit (?)

Son Servera, gener 1991
Any VII, numero 63

ALELUIA

Año nuevo... seguimos en pie...

I con éste ya van siete...

Sí, así como suena. Ya son siete años, con éste que comenzamos, que fieles a la cita con Usd., ciudadanos de Son Servera, salimos a la calle. Lo que en principio fue un mero pasatiempo, una forma de pasar el rato, poco a poco se ha ido convirtiendo en una necesidad para nosotros, y espero que para ustedes.

Sa Font, los que hacemos Sa Font, en ningún caso queremos, ni tampoco tenemos intención de querer, tener siempre la razón. Pienso que todos nos equivocamos y que es de sabios rectificar, por ésto no nos duelen prendas a la hora de rectificar y en varias ocasiones lo hemos demostrado. Por otra parte, también hemos dado muestra de que somos partidarios de que si no se está de acuerdo con las opiniones vertidas en la revista, sean replicadas y aún cuando no hemos estado de acuerdo con la réplica, la hemos publicado, sin tachaduras ni cortes de ningún tipo.

Como al principio decía, seguir adelante es ya una necesidad para el que suscribe. Pienso que nuestro

pueblo es suficiente importante como para tener un medio de expresión propio, servirí, y no tener que recurrir a publicaciones exteriores. Por otra parte, la importancia de disponer un medio donde cualquiera pueda verter sus opiniones libremente, es algo que tiene precio. Lástima que no seamos más los que empleamos este medio.

Sa Font, sinó una institución, si és ya algo cotidiano, algo nuestro, de todos, y me da la impresión de que hasta nuestros detractores nos «quieren un poco».

Este nuevo año que comenzamos intentaremos seguir en la misma línea de superación y coherencia, otra cuestión será que lo consigamos a no, pero no les quepa duda que lo intentaremos y me atrevo a asegurar que lo conseguiremos con éste equipo colaboradores, que son los que junto con las casas comerciales que nos apoyan con su publicidad los que realmente sacan adelante el carro. Gracias a todos ellos de corazón. Sin su ayuda Sa Font no saldría adelante, o al menos no

sería tan plural, y tan libre. Gracias.

Que duda cabe que todo sube y que estos tiempos que corremos todo lo encarecen. Algo así nos sucede a nosotros. La impresión de Sa Font cada año sube y si a ésto añadimos que además hemos ampliado la cantidad de páginas de la revista, todo ello nos lleva a tener que subir la cuota anual de las subscripciones, cuota que durante los dos últimos años se mantuvo en 1.500 ptas. Después de hacer números y ajustar presupuestos, la conclusión es que este año la subscripción deberá ser de 1.800 ptas., apenas veintitantos ptas., más por mes. Esperamos sinceramente que sabrán comprender el motivo de la subida y, como no, contamos con vuestra maravillosa colaboración para seguir en pie. Que duda cabe que vosotros, los suscriptores, junto con los colaboradores y casas comerciales, sois los verdaderos puntales de Sa Font.

Por ello, también a vosotros os damos las gracias sinceramente.

Para conducir esta rehila, solo decimos que seguiremos adelante hasta que creais oportuno. Nuestra razón de ser es procurar cada día un pueblo mejor, más justo, más libre y consecuente con su realidad como pueblo y procuraremos desde estas páginas aportar nuestro pequeño grano de arena para que todo ésto sea una realidad.

Un abrazo.

Santiago Sevillano

Revista d'Informació General

Adreça

P. Antoni Servera, 38 A

Telèfon:

56 73 13

Dipòsit Legal:

PM/ 1985

Edita:

Col·lectiu S'Abelló

Imprimeix:

Informacions Llevant, S.A.

Director:

Santiago Sevillano

Consell de Redacció:

S'Abelló

Contabilitat:

Joan Massanet

Col·laboradors:

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

F. Torvisco

J. Ballester

J. Servera, Pbro.

Joan Massanet

Juan Marí

Bartomeu Caldenty

F. González

Foto Fernando

Robi de B.

y altres

J. Rojo

Salvador Servera

i altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Abelló

(Devora el Convent)

cércol

PAPERERIA • JUGUETERIA

Catalina Sancho Vives

C/ Orlandis, 1b

☎ 81 71 85

07550 SON SERVERA

L'estació del tren (I)

Hi vaig anar, fa uns quants dies, amb les meves filles. Aquell espectacle -era una horabaixa de diumenge- fou com una ventada d'aire fred que em calà fins molt endins. De forma quasi reflexa, sense pensar-hi, vaig acollir-me a la calor dolça dels records, ja que una melangia irreprimible volia ocupar tot l'espai del meu cor. En aquell escenari d'abandó, el silenci dels arbres, imponents i solemnes, m'agombolava. Les fulles, vermelles i daurades dels polls encatfaven aquell capvespre de tardor.

Volia posar en paraules per a les nines tot el que l'estació significava per a mi, però un petit sisme interior em deixà afàsic, sense llenguatge. Després, ja a cameva, vaig poder reconstruir-me i posar ordre dins mi gràcies a la força de la memòria (la del cos, naturalment). El primer que em vengué fou el siulo, tan familiar i estrident del tren rompent la monotonia silent de les hores, l'abatiment del paratge. Eren els anys quaranta. La gent, a Son Servera, s'orientava dins el pas del temps a través de dos signes; les nou colomes de les Ave Maries que saludaven la sortida del sol i acomiadaven el dia, i el siulo de tren. «Quina hora deu ésser?» «Just acaba de passar el tren de les quatre», la gent s'escometia. El primer tren -venia d'Artà i anava cap a Ciutat- a l'hivern confonia el seu fum amb la nit, mentre que el darrer que feia el trajecte invers, era com una despedida. El tren era el nostre rellotge: si algun dia es reterdava, ens sentíem com desorientats. Sols les preguntes -«heu sentit passar el tren?»- conseguíen dissipar la calitja d'una angoixa difusa que aquell retràs desorientador ens provocava. L'estació, ido, omplia aquesta funció d'orientació, una referència quasi maternal que ens donava seguretat, perquè quan perduts dins la mar sense límits del temps, ens amparava, i oferia els límits de les hores. El siulo del tren ens permetia mentalment retrobar-nos.

La segona funció de l'estació era la de comunicar el poble amb l'exterior i l'exterior amb el poble. En aquells anys el tren era quasi l'únic mitjà de desplaçament. Igual que una arteria, donava vida a Son Servera. Si tot allò que està tancat acaba essent asfixiant, l'estació complia, com un pulmó, la tasca indispensable d'oxigenació. Quatre vegades al dia es rompia la lenta monotonia del carrer del tren -el meu carrer- i tot repentinament s'animava. Aquell moviment, igual que l'àngel que removia les aigües de Betesda, era curatiu pel meu cor: darrera els vidres de l'hivern els meus ulls es tornaven bellugadissos, i l'alegria em recorria la sang. Gent que corr amb pressa cap avall, i gent que puja amb l'ale panteixós dibuixant-se a la cara el cansament del camí i la joia de tornar. Guard aquest repetit espectacle dins les meves pupil·les, encara ara.

Dins aquest contexte -de partir i retornar- parlaré en un pròper article, de l'estació com espai on aprendre aquesta tasca quasi impossible que es «dir adeu». avui, no obstant, vull acabar amb les funcions de configurar-nos que tenen els espais. La tercera és la d'entreteniment. L'estació era el jugador del poble. Ho afavoria el fet d'estar just devora l'escola, però també ho facilitava l'orografia sinuosa del lloc: l'escala imensa, les llenagedisses naturals, els diversos amagatalls, els arbres umbrosos que a l'estiu feien habitable l'espai, alguns arbres fruiters (aquelles nesples que maduraven a

la tardor i que Don Pepe tenia tan geloses). L'estació, a més, era un limit on acabava el poble i això donava tranquil·litat als pares, ja que els seus fills jugaven segurs dintre aquelles fites. Aquest limit es redoblava, puix havent passat el darrer tren, calia tornar a casa. La vida de l'estació estava acabada.

Els grans trobaven també a l'estació un espai de diversió. Anar a veure a passar el tren; hi ha un geste més romàntic?. Idò era costum de les parelles, els diumenges, fer d'aquest geste un entreteniment. Dins el despatx del «jefe» podia trobar-se sempre, a l'hivern, una estufa calenta i bon humor. Tothom era ben rebut en aquell centre de tertúlia.

Revisquent aquí les funcions de l'estació i del tren no pretenc, no fer un exercici nostàlgic exaltant un passat que certament fou millor. El que inspira el meu pensament és una convicció: cada un ha estat configurat, dins allò més íntim seu, pels espais que de petits hàbitarem. L'estació ens va permetre orientar-nos, ens va ensenyar a obrir-nos a l'exterior, allà aprenguérem a jugar. L'estació ens ha permès ésser cada un el que és. El signe de que pertanyem a un lloc, apareix quan aquest lloc ha entrat dins nosaltres. Es podria dir que cada servidor dur dins ell l'estació. La meua preocupació és si dins l'interior de cada un aquest espai també està abandonat. Si fos així, les meves lletres voldrien únicament ajudar a restaurar-lo. Dins cada un, naturalment.

Rafel Servera Blanes

El insulto

Qué otro calificativo puede emplearse para una burda farsa. La trayectoria política argentina no ha sido más que la de la confusión. En ese país se desarrolló como una corriente populista, una forma de fascismo light que impregnó a toda la nación. De esta manera argentina quedó inmersa en las aguas del poder corrupto de los populistas y en las de la burguesía tradicionalista que alentaba los golpes militares para instalarse en el poder.

Con el tiempo, dentro del populismo se desata una guerra entre populistas de izquierda y populistas de derecha que hunde a Argentina en el caos terrorista. Al panorama se añade que la burguesía tradicional ve como una amenaza a sus intereses un triunfo de los populistas de izquierda, además la facción populista de derecha tiene en amplios sectores militares gran aceptación, por todo ello el campo queda abonado para un golpe en el cual con el pretexto de poner orden en el caos reinante se desata una guerra de exterminio contra la facción populista de izquierda que lleva al asesinato de al menos 30.000 personas, no sin antes haberlas torturado para conse-

guir los nombres de sus amistades. Una vez liquidado todo rastro de populismo izquierdista el panorama era el ideal, es decir, populismo de derecha y burguesía tradicional en pugna por el poder. Tras el fracaso de Las Malvinas se exigía un traspaso más rápido de lo esperado del poder a los civiles.

Ahora sólo faltaba dar de cara al exterior una buena imagen y cual mejor que la de institución democrática. Así se pacta un paso al sistema democrático previo juicio condenatorio para algunos cabecillas y con promesa de indulto. Después de un gobierno de burguesía moderada, que tuvo anuncios por parte de los sectores golpistas para indicar qué cosas eran intocables o para recordar que los compromisos se debían cumplir, se daría paso al populista. El cual sólo tenía que cumplir su compromiso y, con la excusa de la reconciliación nacional, termina de poner en la calle a los que hicieron el trabajo sucio.

No cabía sorpresa en un tema ya pronosticado. Las cosas son como son y no como parecen.

Francisco Torvisco

Ideologías

Hace algún tiempo que el P.S.O.E. viene hablando de «casa común» de la izquierda española, una unidad que ideológicamente por el momento me parece imposible por la sencilla razón de que todas las fuerzas políticas que quedan a la izquierda del P.S.O.E. son Marxistas y además entre ellos quedan algunos leninistas.

Si los del P.S.O.E. no admiten corrientes internas que se salgan de las ideas del «felipismo» como ocurrió con Izquierda socialista, Damborrea, etc, lo que me queda por pensar es que los seguidores del Sr. González, no es una casa común si no un corral común en el que sólo haya un pastor, lo que quieren, y eso no es de ahora, ya en los años setenta ayudados por medios económicos desconocidos (?) FLICH, o de procedencia más allá de los mares, se intentó terminar con la imagen que tras el «regimen» tenía el P.C.E. (mucho más pobre en medios económicos) y casi lo consigue. Más tarde en el 82 con el voto útil (?), nos hicieron «La Pascua» pero tampoco consiguieron acabar con la ideología marxista, que en otros tiempos ellos defendieron. Y por fin ahora nos quieren hacer partícipes de una ieda que de socialista tiene muy poco y de justicia social casi nada.

No, los del P.S.O.E. no quieren, a mi entender, una unión de las izquierdas. Más bien la eliminación sistemática de las fuerzas políticas que puedan criticar desde ese lado los múltiples errores que cometen la mayoría de ellos en contra de la «O» que forma parte de sus siglas.

Por esas y otras razones no creo que los partidos de la izquierda quieran verse convertidos en borregos de un pastor que no les permitiera opinar dentro del «corral común».

V. Rojo

BOUTIQUE

DISPONEMOS
DE LA
COLECCION
OTOÑO
INVIERNO

CALA BONA
Paseo Marítimo, 34 - Tel. 58 59 62

Boutique KRASH
comunica a sus clientes y
amigos que, a partir del
1-3-91 tendrá nueva
dirección en
C/. Cristóbal Colón,
junto Pub Manhattan,
de Cala Millor.

**Miguel
de Unamuno
visita
Son Servera**

Tal vegada va esser una vista, un poc desapercebuda, era un dia de feina, sa plaça quasi deserta, dos grans platets, i s'aigua clara de s'abeurador, tot com si se volgués sumar a aquell misteri de ses roques, aguantant ses onades d'aquesta mar llatina. Records, segons ell inoblidables.

Un dels llocs que més l'impresionà, darrera ses vidrieries del local del Llar dels Padrins, tot un quadre natural que m'hos convida a pensar. Entre glop i glop d'una camamilla, contemplan ses arribades d'un tren, els núvols blancs que surten de sa locomotora, no és menester realitat, quan sobra imaginació.

No m'estranya digué D. Miguel, que pogueu arribar a tant vells. El vespre pensarem de convidar-lo a s'Era de Pula, on li hauriem parlat de sa «Tia Tula», quan va sentir sa paraula «era», li recordà els famosos blats del camp de Castella, aquí noltros, també pensavem amb aquell blat de Pula, que en aquells anys de sa Postguerra va fer miracles.

Pesavi

Patinazo

Sr. Maestrillo: Estoy dispuesto a que todos los lectores de son Servera se enteren sobre un patinazo suyo.

Sr. Maestrillo, debo decirle que es posible que sea un poco cantamañanas, porque escribo las cosas al tun-tun, como no soy muy literario y lo digo todo sin intención de ofender a nadie.

Es verdad que yo fui a su casa para hablar, y le dije que si se presentaba en las próximas elecciones socialistas, podría conseguir el primer puesto y me dijo que el secretario general del PSOE le había ofrecido el segundo puesto y ahora se atreve a decir que yo le ofrecí el primero. Yo creo que es usted un huracán muy ilusionado que no se aclara.

¡Sí!. Es verdad que lo vi y yo soy uno de estos veinte que pasaron por ahí y me extraño verlo trabajar y ahora se lamenta. Seguro que usted tendría intereses por este camino, pues quiere que sepa que yo tuve que arreglar un camino de S'ESTEPÀ y nadie me dió una mano.

En la revista del mes pasado, decía que de veinte personas que pasaron por allí, ni una persona le dió una mano, sólo le ofrecieron unas naranjas. Esto es para que aprenda a ser más solidario con los demás. ¿A cuántos ha ido usted a dar una mano?.

Juan Ballester

COBASA

**Vivendes,
aparcaments i trasters
PER VENDRE**

**a Cala Millor,
Son Servera
i Sa Coma**

Informació a:

Construcciones

BADIA DE CALA MILLOR, S.A.

Avda. Joan Servera Camps, 41

CALA MILLOR

Tel. 58 58 30

Arquitecto para sus estudios
de MANACOR y CALA MILLOR
precisa

DELINEANTE

SE REQUIERE:

con experiencia
vehículo propio

SE OFRECE:

remuneración a convenir
horario flexible
incorporación inmediata

Interesados llamar al

971 55 15 57

96 382 45 37

Més recordances

Quisiera dejar bien claro que al insertar este artículo en nuestra revista, no es mi intención menospreciar, empañar o delucir el trabajo tan digno como meritorio que ha hecho Magdalena Ordinas en su libro RECORDANCES. Es verdad, es justo decirlo, que hay inexactitudes significativas y hasta básicas. Los que escribimos para los demás, aunque sea en esta humilde revista, pienso, al menos así me lo planteo, que tenemos el deber de decir la verdad, o lo que creemos que es la verdad; de no ser así, sería, al menos para mí, una falta de respeto y consideración hacia los lectores. No obstante reconozco que el trabajo de Magdalena ha tenido que ser forzosamente tan tedioso como laborioso; y aún más, por el mero hecho de haber encontrado la fecha de su fundación, ya merece todo mi respeto y consideración.

En su libro, en el capítulo dedicado a la SEGONA GENERACIÓ DE MUSICS se lee: «Dels trenta components se'n pogueren identificar vint-i-cinc, els noms del que no apareixen en biografia pròpia al llibre que nostre desconeixement són: Jaume «Serra», Toni «Cama», Andreu «Fena»... Este apodo en nuestro pueblo va a extinguirse, sólo somos tres los conocidos: mis dos hermanos y yo. Este músico «desconocido» no lo es por nosotros ni por «els serverins» si teinen edad avanzada (la madre de Miguel «Ximet» se acordó de él), éste músico fue nuestro tío, el hermano mayor de nuestra madre.

Si hoy cojo la pluma para «escriure dos mots» sobre mi tío, no es precisamente por ser yo su sobrino, no lo haría si hubiera sido un músico «del montón» como yo. Pienso, lo juzgarán los lectores, que mi tío como músico brilló con luz propia y que dejó huella en el pueblo y mucho más en Argentina donde emigró de joven.

No es mucho lo que sé de él, y fuera del entorno familiar, tendría

que agradecérselo al padre de Margarita «Massaneta» que se lo contaba a mi madre. Le gustaba mucho al padre de Margarita hablar sobre todo en sus últimos años con mi madre, y siempre o casi siempre terminaba hablando de su hermano, que además de amigo me parece que eran de la misma quinta y estuvieron juntos en Argentina. Lamento hoy, no haber hablado sobre este particular con él, seguro que dispondría de más datos, sobre todo más exactos.

Además de la música también destacó por su fuerza, que por lo visto la tenía bastante fuera de lo común (mirad por donde no tiene ningún sobrino que en esto se le asemeje). Por aquel entonces, era frecuente hacer proezas de este tipo «muntava per s'escala de Ca'n Toni d'es forn en dues saques de farina damunt s'espata» y ya en Argentina, se pasaban el rato con estas proezas, más de dos se «arrugaban» cuando lo veían aparecer.

Trabajó, tanto aquí como allí, de

carpintero, aquí lo haría en la carpintería de «mestre Tomeu Llarc» juntamente con Rafel «d'es forn o Moliner», tío-abuelo de Juana «Lave» ¿Influyó «mestre Tomeu» para que sus «dos mossets» fueran músicos? Al tratarse de «mestre Tomeu», una persona que tanto influyó en la música, creo que esta pregunta se puede contestar afirmativamente.

«Va festejar» una hija de l'amo En Pere «de Son Moro» Maria, la mayor, que más tarde se casaría con Toni «de Son Pentinat» y tuvieron una hija, hoy madò Maria «Fidevera» nuestra vecina. Mi tío le regaló a su madre, cuando la «festejava», hecho con sus propias manos, «sa cadira aplegadissa», imprescindible por aquel entonces y también una «caixeta» donde «ses fadrines hi gordaven sa barbada, pulseres, anells, cordoncillos...» Madò Maria todavía conserva ambas cosas. Iba a «festejar» a Son Moro d'en Llenterner, con su burro y «per devers Es Serral d'es Vent», que por aquel entonces era un pinar, en bastantes ocasiones le salieron bruixes i bubotes. Pero mi tío «pasaba» de eso. Digo eso y lo rubrico con una anécdota que le ocurrió y que es la siguiente: Una noche de verano, cuando venía de «festejar» por el mentado Serral d'es Vent, le entraron ganas de fumarse un pitillo, se apeó del burro, lo ató a un pino y fumando, fumando... se quedó dormido; no se despertó hasta la mañana, al darle el sol en pleno rostro. No tendría, pienso yo, mucho miedo de «bruixes y bubotes» cuando, precisamente en este lugar tan siniestro se quedó tan beatíficamente dormido.

En cuanto a la música, lo que realmente interesa; me acuerdo que cuando yo era un «xabalet» y hacía mis primeros «pinitos» como músico, l'amo En Tòfol «Minyó» me «espoleaba» en muchas ocasiones con frases más o menos como ésta: «Tienes que estudiar mucho y así podrás ser tan buen músico como tu

tío Andrés». Mi hermano estudiaba con el profesor D. Antonio Sancho, sin duda uno de los mejores musicólogos que ha dado el pueblo. Le gustaba mucho a D. Antonio recordar el ambiente musical que se respiraba en el pueblo en los primeros años del presente siglo. «En mis vacaciones, le decía, muchas noches venían a casa cuatro o cinco músicos, entre ellos tu tío Andrés, tocábamos hasta altas horas de la noche, con el único fin de hacer música, disfrutábamos haciéndolo, tu tío tocaba muy bien el Fliscorno, era un músico muy bueno, muy bueno». A veces por la noche, se subía a la terraza y empezaba a darle al fliscorno, si hacía viento era aprovechado

por los «moliners» para moler, en este caso era «contestado» por el padre de Margarita «Escolana» desde su molino, lo mismo hacían dos o tres más que los tengo olvidados. Debían armar una algarrabía de mil demonios, pero el pueblo se lo «perdonaba» porque por aquel entonces, la banda de música era muy querida, como dice Margarita: «Ara tot són radios, cassettes, televisions... però quan va començar a actuar LA SERVERENSE no hi havia res de tot això...»

Sería por el año doce o trece cuando emigró a Argentina. Allí fundó y dirigió una banda de música, donde todo eran «serverins» o descendientes suyos. Bárbara «Ser-

vera» tiene una foto y me la ha cedido (mi agradecimiento a Bárbara por ello y por el trabajo que le costó encontrarla). Me ha dicho: «Mi madre los conocía a todos, yo sólo me acuerdo que hay dos «Ferrericos» y un familiar de l'amo En Xerafi «Rebost». Se carteaba, cambiaba piezas e impresiones con su paisano Antonio «Pasta» que por aquel entonces estaba por aquellos lares. No había fiesta importante —palabras textuales del padre de Margarita «Massaneta»— donde no actuara la música de Andrés Riera. Murió en Argentina siendo todavía joven. Pienso que fue un músico bastante carismático.

Juan Servera «Fena»

MERCERIA

Punt i fil

«TELES I COMPLEMENTS PER ALS SEUS DESFRASOS»

**ES FAN ENCÀRRECS DE BRODATS
I DE TELES MALLORQUINES**

56 76 34

**C/. Inmaculada, 4
SON SERVERA**

PATRIMONI SERVERI (II)

Hi ha tres classes essencials de patrimoni:

-Patrimoni natural, constituït per les coses que hi ha a Son Servera i que l'home no ha fet, com les muntanyes, la terra, les garrigues.

-Patrimoni cultural, format per les coses que han fet els serverins, com l'església vella i la nova, les possessions, els mobles, els escrits, com «Son Servera cent anys enrera», per exemple.

-Patrimoni integrat, que és el que resulta de la unió dels dos anteriors. Per exemple, un indret amb conreus, parets seques i casetes de camp ben conservades, que fa un conjunt de valor molt superior a cada una de les parts per separat.

PATRIMONI NATURAL SERVEI

Com a patrimoni natural serverí hem de contar en primer lloc el patrimoni més essencial:

-El propi territori, que té la seva expressió al catastro.

-El rocam i altre material que forma les nostres muntanyes i els nostros comellars, sense el qual Son Servera no existia.

-L'aigua i fons de la mar de la vorera serverina, que dona al poble característiques marineres.

-La terra que cobreix tot el terme (excepte les roques dels penyasegats i de la vorera de mar) i que permet l'existència de les garrigues i dels conreus.

-L'aigua dolça, ja sia baix terra, que permet el regadiu, ja sia embassada com als antics estanyols, per desgràcia ja desapareguts, ja sia corrent, als torrents, que abans corrien quasi tot l'any i ja no corren, ja sia sortint a les fonts.

Aquests són els bens essencials, que han estat imprescindibles sempre i que ho seguiran essent, sense els quals ni noltros mateixos existiríem. Són, per tant, «patrimoni sagrat», que exigeix

que no sols es pot usar, sinó que s'ha d'usar, però amb el màxim respecte per a no destruir-lo i per estar segurs de que el podrem transmetre sense pèrdua de valor als nostres descendents.

EL PROPI TERRITORI

Lo que és el propi territori que forma el terme municipal està subjecte a les costums i lleis sobre la propietat que hi ha a cada època. Tots sabem que antigament quasi tot el terme perteneixia al Senyor de Ca S'Hereu i que fins a principis de segle hi va haver latifundi, de manera que quasi tota la terra perteneixia a unes poques famílies, descendents dels antics conqueridors. Aquest segle, fins a l'arribada del turisme, ha representat la repartició de les terres fins al punt de que pràcticament tothom tenia el seu troç de terra per a poder viure sense anar a lloguer.

L'arribada del turisme va representar els coneguts canvis de valor de la terra, perdent valor les terres bones per conrar i guanyant-ne les terres, abans considerades inútils, de sa marina.

PERILLS: La possibilitat de que la terra de Son Servera passi a mans no serverines (me referesc a gent que no hagi nascut a Son Servera, ni visqui ni pensi viure mai a Son Servera). Podria ser una pèrdua de patrimoni.

ROCAM I ALTRE MATERIAL DEL NOSTRE TERME

N'hi ha de tres classes fonamentals:

-Roca de pedra viva (com la del penyal del Puig de sa Font)

-Roca de grava (és la més abundant al poble)

-Marès (és pròpia de les marines i més abundant al Terme de Sant Llorenç des Cardassar)

-Argila (es localitza principalment

revoltant el Puig de Son Lluç)

PERILLS: Tots aquests materials es venen usant des de temps immemorial (els talaiots estan fets de pedra viva. Sa Pedrera Vella de Sa Punta de N'Amer va servir per a fer l'Església Nova). Però lo que abans eran extraccions mínimes, que quasi no afectaven al paisatge, que és un bé essencial pels pobles turístics, ara l'amenacen d'una manera impressionant. Com a coses passades tenim la nafra de Ses Penyes Vermeies del Puig de Son Corb i la gravera de Ses Eres de Ca S'Hereu. Com a coses, per desgràcia, actuals l'immensa gravera de Penya Rotja.

A Penya Rotja situà el Metge Vell (D. Miquel Servera) l'acció de «Son Servera cent anys enrera», com a àrea rural ben representativa del poble. A Penya Rotja hi ha el conjunt més important de molins fariners de vent de tot el poble. A Penya Rotja hi ha les cases de camp més antigues i gracioses de Son Servera. A Penya Rotja hi trobam el paisatge rural més serverí.

Idò, ha hagut de ser a Penya Rotja, on s'ha instal·lat una de les graveres més grosses de Mallorca, desgraciant tots aquells contorns (on per cert ja s'hi havian començat a instal·lar extrangers senssibles i educats que comprenien l'encant d'aquells paratges i que són el tipus de turiste que convenen). Aquesta gravera és inadequada per qüestions de vissibilitat (la veuen de per tot, incloent la carretera general), de lloc ambientalment valuós per a turisme selecte i, finalment, per tany, que és ja mostruós (i continua) i serà mal de fer poder-la rehabilitar algun dia.

Les roques de la vorera de mar també estan amenaçades constantment per construccions turístiques pràcticament damunt la vorera i també per certs projectes de «plans d'embelliment».

L'AIGUA I FONDS DE LA MAR DE LA VORERA SERVERINA

Mentres que la mar gran és de tot-hom, les aigües de la vorera són, en certa manera, del poble i tenen valor econòmic recreatiu (navegació, surf, etc.) i pesquer (volentí, crancs peluts, etc.) i, amb els seus colors blaus i verds, paissatgístics.

PERILLS: Pràcticament tots els perills venen del turisme. Contaminació per aigües brutes procedents d'hotels, apartaments i altres edificis turístics i de barcos i barques. Construcció de platges artificials i restauració de platges naturals (tot lo que sia tragar arena d'una part a l'altra, perquè converteix el fons en un desert, atacant sobre tot les praderes de «algues», que són la base de la productivitat d'aquestes aigües. Pesca amb arts que arrossegueu pel fons, font-ho malbé tot.

LA TERRA QUE COBREIX TOT EL TERME

La terra és, juntament amb l'aigua i aire, la base de tota la vida. Això és ben sabut. Lo que moltes persones no saben, almanco en tot el seu alcanç, és que la terra és més parellada a un organisme que a una roca, perquè la terra és una mescla de derivats de la roca, matèria orgànica i infinitat de petits organismes amb una activitat química i biològica constant. Ademés, la formació de la terra és un procés molt lent, de manera que es necessiten un centenar d'anys com a mínim i molts de mils en moltes d'ocasions per a formar terra allà on abans no n'hi havia.

PERILLS: La destrucció de la terra pot venir per molts de caires, essent els més importants a Son Servera:

-L'excés de abonos químics, d'insecticides i d'herbicides.

-EL MAL US DE LA TERRA PER A OMLIR SOLARS D'URBANITZACIONS PER FER-HI EDIFICIS DAMUNT. A Israel està totalment prohibit destruir o usar malament la més petita quantitat de terra. Pot ser

que hi hagi qui pensi que avui en dia ja no interessa l'agricultura i, per tant, es pot destruir la terra. Avui, efectivament, l'agricultura està en decadència a Son Servera; però, que sabeu si hi estirà demà? No més fa ben pocs anys el que hagués dit que la vorera de mar tendria valor li haguessen dit que estava loco. Si haguessen destruït la vorera de mar serverina de manera que l'haguessen feta inútil pel turisme, que'n diríem ara d'aquesta feta? IDO AVUI S'ESTA USANT TERRA DE SON SERVERA PER A OMLIR SOLARS. Voldria en prenguéssin consciència del mal que estan fent.

L'AIGUA DOLÇA

Son Servera és un dels termes més rics en aigua del Llevant. Aquí hi havia moltes fonts (que han desaparegut) i a molts de llocs es trobava aigua a pocs metres de profunditat. El nivell d'aigua subterrània depèn de l'aigua que arriba (per la pluja) i de la que es perd (per evaporació i transpiració de les plantes i per extracció als pous).

El consum d'aigua ha augmentat molt a Son Servera, per mor del turisme i, lògicament, el nivell de l'aigua subterrània ha baixat d'una manera alarmant. Una extracció excessiva pot fer baixar tant el nivell, que l'aigua de mar entri a través del substrat i substitueixi l'aigua dolça, inutilitzant la terra per a qualsevol tipus de conreu.

Això ja ha passat a molts d'indrets de Mallorca, com es pot veure al «Llibre Blanc del Turisme a les Balears». Allà queda també ben esbrinat a les conclusions, que «l'aigua és per tant un recurs limitatiu i el factor més important a tenir en compte per determinar la capacitat d'acollida del territori... i per tant del nombre màxim de turistes que poden admetre»

PERILLS: Quasi tots els perills que afecten a l'aigua dolça venen del turisme i els principals són:

-Consum directa d'aigua pels turistes.

-Augment del regadiu pel consum dels turistes.

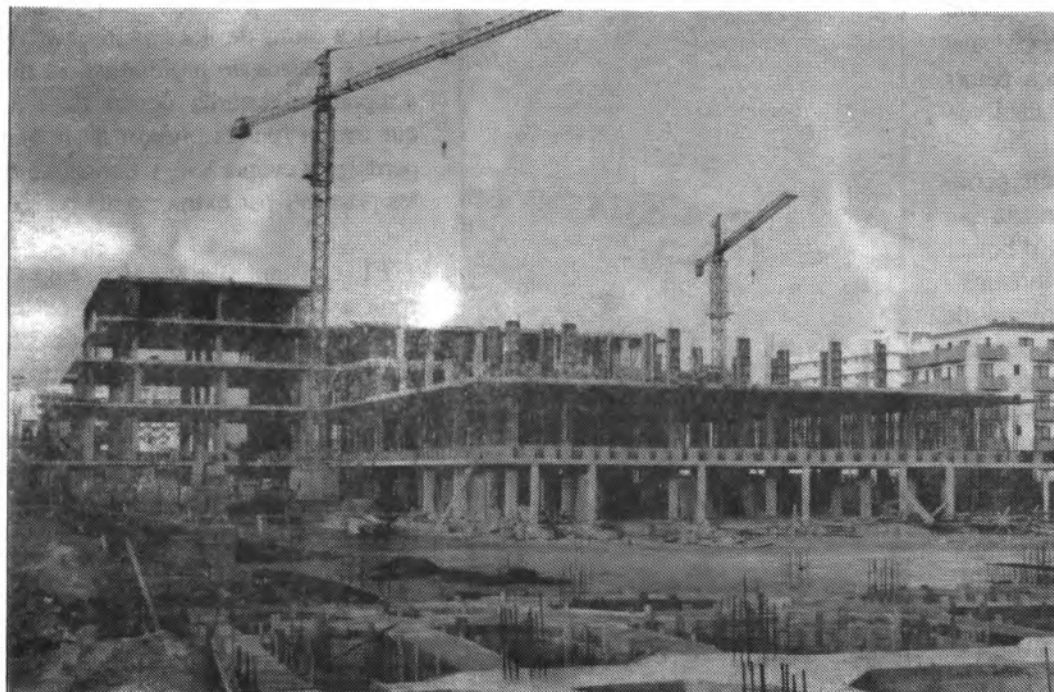
-Construcció d'instal·lacions que gasten molta d'aigua, com els camps de golf.

-Augment de la producció de fems amb la necessitat de fer abocadors de residus, que poden contaminar les aigües subterrànies.

Fins aquí el patrimoni natural inert, que com veim és, O ERA, riquíssim i que està en perill. Més endavant parlarem del patrimoni natural viu.

SANZ - CAZORLA, S.A.

construcciones

**ESTRUCTURAS
Y ACABADOS**

C/. Juan Massanet, 15
Tel. 56 74 27
Fax: 56 74 27
Son Servera

**CENTRO REHABILITACION
MANACOR**

José Antonio Montoya Ruiz
FISIOTERAPEUTA

C/. Ses Parres, 3 (C/. Silencio)
Teléfono 55 33 13

07500 - Manacor

**RECUPERACIÓ
FUNCIONAL
I FISIOTERAPIA**

FISIOTERAPEUTA
J. ANTONIO MONTOYA

SUREDA, 31 - TEL 82 20 78 - 07680 PORTO CRISTO

LASERTERAPIA: CO2 - HENE - I.R.

(tratamiento del dolor, inflamación...)

MAGNETOTERAPIA

Tratamiento osteoporosis, consolidación fracturas, stress, depresión...

ELECTROTHERAPIA

T.E.N.S. - T.E.C. - ULTRASONIDOS - MICROONDAS, SLERDENTONE

KINESITERAPIA - Correctiva de columna (Escoliosis)

- Funcional de post-fracturas, esguinces

MESOTERAPIA: CONTRA DOLOR - ANTICELULITIS

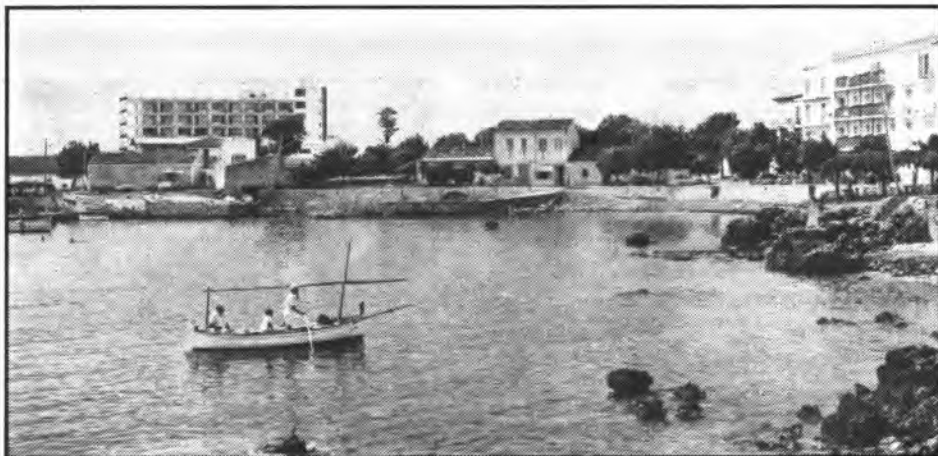
MASAJES - SAUNA

SEGUROS: ASISA - NOVOMEDIC - SANITAS - PREVIASA - 5ª ALIANZA

Hablemos de otras cosas (II)

Como decíamos en el artículo anterior (ver «Sa Font» n° 62, pág. 21) gracias a Dios se alzan voces, cada día más constantes y críticas, ante una situación altamente alarmante. Y entre estas voces las de los últimos Papas. Quizá sea por vez primera -en estos momentos no puedo afirmarlo- que en importantes documentos y discursos, los Papas nos hablan de belleza y de ecología. ¡Ya era hora! Precisamente el Papa actual en Salzburgo (Austria), ante representantes del mundo de la ciencia y del arte, el 26 de Junio de 1.988, citó la célebre frase de Dostoievski: «La belleza salvará al mundo»; este pobre mundo nuestro en el que tantas, tan necesarias y bellas cosas están urgentemente amenazadas de extinción. Más tarde, el 8 de Diciembre de 1.989, festividad de la Inmaculada, nos llegaba un documento de Juan Pablo II de apenas quince páginas, dirigido a todos los hombres de buena voluntad y cuyo contenido era el problema ecológico como responsabilidad de todos. Tendríamos que comentarlo.

Y hay otros síntomas altamente positivos. El filósofo Herbert Marcuse, allá por el año 1.979, poco antes de morir, lanzaba un mensaje a las nuevas generaciones de jóvenes y en él anunciaba momentos próximos y terribles para la humanidad. Pedía a los jóvenes que recuperasen los valores estéticos y terminaba: «Si se ha llegado a este punto es porque, desde hace un siglo, nos hemos olvidado de la dimensión estética, la única cosa que puede recuperar la revolución del siglo XX, lo único que puede galvanizar un modo ávido de pensar, de amar, de contemplar. ¡Magnífico! Y aún cuando este filósofo fuera defensor del principio del placer y afirmara en su obra más conocida «Eros y civilización», que la existencia de una civilización en consonancia con el hombre maduro supusiera la desaparición de toda traba que suprima el

eros humano, lo que explica, dada su notoria influencia, mucho de lo que está ocurriendo en el campo de la sexualidad desatada, pero recurre al fin de su vida a la estética como tabla de salvación para la juventud. Y aún cuando la belleza de que nos habla Marcuse no sea la belleza trascendente, es muy sintomático que se nos hable de la belleza como algo esencial hoy para salvar al hombre, tan seriamente amenazado por sí mismo y por las fuerzas por él desencadenadas.

Y no es sólo Marcuse. Otros grandes pensadores, entre los que cabe destacar al teólogo suizo Hans Urs von Balthasar, en opinión de muchos quizá el hombre más culto de nuestro tiempo (murió no hace mucho), y que escribió su extensa y magnífica obra sobre estética, «Gloria», en siete volúmenes. Destacan también Eudokimou con su libro «Teología de la Belleza»; el moralista católico Bernard Haring con su obra en tres volúmenes «Libertad y fidelidad en Cristo» y algunos otros que se preocupan de la belleza en un mundo del que escribe el Papa en su Encíclica «Redemptor Hominis»: «En esta inquietud creativa late y domina lo que es más profundamente humano: la búsqueda de la verdad, la insaciable necesidad del bien, el hambre de la verdad, la nostalgia de la belleza».

Y todavía otra esperanzadora realidad. De día en día crecen, de modo especial entre la juventud,

asociaciones de tipo ecologista llamadas al ímprobo y quijotesco empeño de salvar lo que todavía resta de la belleza en nuestro planeta, tan brutalmente martirizado por políticos y gobernantes inconscientes y por suicidas intereses económicos.

Creo, no se si ingenuamente, que algo importante se mueve en nuestro mundo, en este planeta azul, ejemplar único hasta ahora conocido en la inmensidad del Universo y que, de no reaccionar a tiempo, acabará en cementerio de toda la vida y en estéril desierto lunar. Y lo más triste es que, según la ciencia, lo que acabo de escribir no es retórica pesimista sino que pronto podrá convertirse en fatal realidad.

Al llegar aquí yo me hago este planteamiento: ¿Vale la pena, en una sociedad tan materializada como la nuestra, tan ligera e irreflexiva escribir algo que trascienda los límites de lo inmediatamente práctico, de lo puramente económico, de la simple noticia banal e intrascendente? ¿Es que no se ha perdido la capacidad meditativa, sacrificada en el altar del goce inmediato y del sentimiento superficial y rápido? Si así fuera, pobres de nosotros. Pero yo quiero creer, necesito esperar en una reacción sana, espiritual, profunda. Creo que comienza a dejarse sentir en la humanidad una enorme necesidad de aire profundo.

Juan Servera, Pbro.

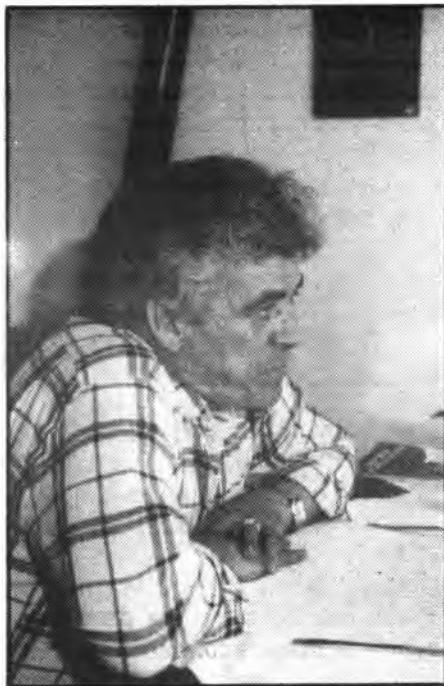
Xerrim, xerram... boca de pam... Mateu «Fena», Toni LLANUT, Pintades, Menjua Beguda, JOAN «BANYA», Joaquín, Baudil, Gran Jefe Coteso Sentado, Cantamañanas, Bel Metgetercera Edat, LINDO...

...En Mateu «Fena» es va assustar quan va veure els qualificatius que alguns donaven a la revista manacorina de Cala Millor: Amena, Interessante, DIVINA, objetiva, seria, PERFECTA, fantástica, bien enfocada, entretenida, agradable... No et preocupis MATEU, això de les enquestes no es gaire fiable... Molts dels enquestats no diuen realment el que pensen, perquè si ho diguessin ja no tornarien a sortir a les pàgines de la revista, ni tampoc sortirien les propagandes encubertes dels seus negocis... TOT ÉS UN MUNTATGE EN EL MES PUR ESTIL BANANERO... TRANQUIL MATEU...

...Segons fonts generalment mal informades en TONI LLANUT ha oferit dos llocs de privilegi de la seva llista per a las Municipals del mes de MAIG a dos que escriuen a SA FONT acceptaran l'ofertament???... No l'acceptaran???...

...Han estat molt comentades durant les passades festes nadalenques les PINTADES que varen aparèixer per diverses façanes del poble... LA MAJORIA D'ELLES DE MOLT MAL GUST, PER NO DIR TOTES. Gràcies a que aquesta vegada no ens han relacionat amb el fet. La gent ja se n'adonà de que lo nostro, lo dels FONTEROS no son les pintades anònimes,... Si volem expressar qualque opinió, per forta que sigui ho feim de dia i donant la cara, com cal... Algunes PINTADES ja han estat eliminades, gràcies a N'EN MARTINA & Company. Però no totes... Pel poble en queden unes quantes... O LES LLEVAU TOTES O NO EN LLEVEU CAP... O DEIXAU QUE SON SERVERA PARESQUI ELS SUBURBIS D'UNA GRAN CIUTAT O DEIXAU-LO COMPLETAMENT NET... Llevau les que anomenin al Batle i les que no l'anomenin...

...L'oferta de MENJUA I BEGUDA dels RESTAURANTS per a la NIT VELLA cada any es bestial: I lo cu-

riós dels anuncis dels diaris i revistes es que pareix que tots els establiments s'han posat d'acord per no repetir els plats: Langosta con cebolla, Perdices a la manchega, Emperador a la Mariscala, Tarta Canadá, Crema de Espárragos, Pollo y Lechona con guarnición, Sopa Navideña San Silvestre, Rustit de Cabrit, Piña Tropical Gran Marnier, Cava Delapierre Etiqueta Negra...

...En SANTIAGO em digué que no contestàs a la Rèplica de l'amo En JOAN «BANYA» i no li pens fer cas... Estic d'acord en que em vaig passar dient-li FEIXISTA, però no em vaig aficar amb la seva família... Esperava el mateix d'ell. El que m'extranyà és que aquesta vegada el seu escrit quasi no tenia cap falta d'ortografia. QUI EL VOS VA CORRIGIR?... O és que les corregides d'aquest MAESTRILLO vos han servit de qualque cosa?... Deis que amb el que he fet perdre la vostra AMISTAT... Quina sort... L'havia tinguda mai???... En quant a les deslleixivet ho crec, són bastants els

que no en poden veure, però també són bastants, i no ho dic per presunció, els que compren SA FONT per llegir el que jo escric. No tots tenim els mateixos gusts, gràcies a Déu... Ara que jo en el fons pens que els que realment vos empenya de mi no és lo de FEIXISTA sino que quan em referesc a vos no digui l'amo En JOAN BALLESTER i digui l'amo En JOAN «BANYA»... Això vos empenya, segons diven els que vos coneixen ACORA, JOAN, ACORA...

...Delicias de frituras, Gambas con setas, Filete de Gallo a la Plancha, Vino Blanco Alella seco, Vino Tinto Faustino, Cava Portabellas & Coma, Canapes de Salmón, Caviar y Patés, Dátiles con Bacon, Rodaballo a la Almendra, Sorbete de Limón...

...Que tendrà SA FONT que no tinguin les altres revistes de poble???...

...Perquè n'hi ha tants que desitgen surtir a les seves pàgines???...

...Perquè n'hi ha tants que desitgen no surtir a les seves pàgines???...

...Serà perquè surtin a les altres revistes es senzill i a l'abast de qualsevol???...

Serà perquè les altres es venen per quatre soparillos i quatre anuncis???...

...PERQUÈ SERÀ???...

Tot l'anterior ve a compte de que n'hi ha que estan un poc FALLONS perquè fa estona que no surten a aquesta secció, i també perquè n'hi ha alguns que per haver surtit al XERRIM, XERRAM ò a una altra secció han deixat de saludar-nos i de no poder-nos veure ni en pintura.

Alguns com EN JOAQUIN del PSOE es queixava l'altre dia de que fa estona que no parlem d'ell. I que vols que digui de tu Joaquín, d'una persona que a les enquestes oficials opina que el Cala Millor 14 es la revista número una... si llavors darre-ra opines pestes d'aquella revista... Que vols que digui de tu Joaquín si com a CAP o COA de la OPOSICIO

del nostre AJUNTAMENT fas de tot MENYS OPOSICIO.

Ja ho veus Joaquín si és fàcil xerrar de tú, es això el que vulies?

Quan presenteu la vostra llista per a les MUNICIPALS ja en parlarem. Si no canviau d'estrategia poeu aplegar, que dels dos regidors no passareu mai, i a més després dels paperillos que feis els SOCIALISTES ALS «PLENS» i als «BUITS»...

Alguns MUNICIPALS també opinen que fa estona que no els nomenam. I no és que no hi hagi motius... Si quan l'encarregat de la Policia era EN BAUDIL les coses no anaven del tot bé, ara van pitjor. AL POBLE TOTHOM APARCA ON VOL, LES VORETES GROGUES NO ES RESPECTEN, ELS LIMITS DE VELOCITAT TAMPOC... Als carrers amb aparcaments quizenals quan arriba el dis de canviar de zona per aparcar es passat migdia quan es normatitza la situació I NO EM PARLEM SI EL DIA DEL CANVI CAU EN DISSABTE O DIUMENGE... ON SON ELS MUNICIPALS???... En temps d'en BAUDILL això no passava. Mes de dues vegades vaig haver de surtir del llot per canviar es cotxo de lloc... Però hi ha altres Serveis de la Policia que si pareix que funcionen, entre ells la Informativa dels Serveis d'Urgència, de Farmàcia de Torn,... i també l'assistència als Accidents... malgrat a vegades els cotxos policials es passen un poquet en l'intensitat de les sirenes, i en la velocitat dels vehicles, principalment dins el casc urbà.

...Pavo relleno San Silvestre, Piña al Caramelo, Vino Añares Blanco, Añares Tinto R. 86, Cava Anna de Codorniu, Bullavesa de Marisco del Mediterráneo, Solomillo de Ternera, Postre las mil y una Noche, Paté de rape y berengena, Cascasa de langostinos, Rape en salsa de Mariscos, Paletilla de Cordero...

ELS COTESOS-BOYS també ja estan cansats de que no els anamenem inclòs EN JAUME CUPA. Fa temps, molt de temps que Es Bugader i es GRAN JEFE COTESO SENTADO ens prometeren un parell d'accions de COTESA.

Ja ens hem cansat d'esperar-les, amb l'il·lusió que ens feia... Haurem

de seguir donant branca, però no massa, que llavors s'enllepoleixen i en volen cada mes. I no pot esser senyors COTESOS, branca n'hi ha d'haver per a tots, no teniu l'exclusiva, no faltaria més...

...Si n'hi ha que els agradaria sortir pels Papers, a d'altres els provoca CAGARELLA MENTAL el sortir-hi.

...Es el cas de l'amo EN JOAN BANYA que a partir de lo de SOCIALISTA, FEIXISTA ens nega el salut i diu pestes contra noltros, millor dit, diu pestes contra mi. D'En Sevillano que també li va fer un parell de glosses no diu res. No vol estar malament amb el Director, ES UN CANTAMAÑANAS...

...O és el cas de Na Bel Metge, que després de pregar tant per aconseguir col·laboracions per la seva revista, quan hem publicat quatre VERITATS sobre ella i els BOLLETINS MUNICIPALS D'INFORMACIÓ ha deixat de saludarnos. Quan ens veu pel carrer gira el cap a la part contraria. I LLAVORS PREDICA I PREDICA EL QUE NO PRACTICA... BONA BATLESA, SI SENYORS...

I diuen que un tal JOSE COPINO, que quan no té res a fer escriu al seu amic JUAN CONTERAS, es presentarà també a les properes eleccions. Esperam que aquest nou candidat a batle, més que un POLITIC COMPROMÉS AMB ELS PODERS POLITICS, sigui UNA PERSONA, que sàpiga acceptar les crítiques venguin d'on venguin... i que no negui el salut a ningú... que no sigui com els PENELLS (Veletas) que es giren cap on bufa el vent... cap on sonen les monedes... cap on

hi ha menjua, buguda i crítiques hipòcrites...

JO ESTIC EN CONTRA DE TOTS AQUESTS MUNTATGES BANANEROS; QUE MES DELS TEMPS ACTUALS PAREIXEN DELS TEMPS PASSATS ON TANT ES PRACTICA EL JOC DELS LLEPACULS I DELS HIPÒCRITES.

... Filoas rellenas de crema, Leche frita, tarta de Santiago, Vino Ribero, Crema de salmón ahumado, Langosta Thermidor, Sorbete al Marc de Champagne, Solomillo Wellington, Biscuitte Glacé al Praliné, Surtido de turrone, Vino Torres V Sol Blanco, Gran Coronas Tinto, Escaldums de pavo, Caldo de perdiz real, Cocktail de Langostinos de Sanlucal, Souflé Alaska, Blanco y Tinto Marqués de Cáceres, Cava Freixenet Carta Nevada, Chocolate con cuartos de madrugada, BARRA LIBRE DE CAVA TODA LA NOCHE, Caldo Marinero, Langosta al Natural, Pava Rellena Chatelaine de castañas y ciruelas, Helado de Almendra, Coca Bamba...

...Si a una persona curta o molt curta de gambals se l'hi poden perdonar que enarbolí ben alt la bandera de la hipocresia, a una persona amb UNA CARABASSA DE BONA QUALITAT no se li poden perdonar veleitats d'aquest tipus. Un molt d'AUTOCRÍTICA es el que fa falta, un poc menys de POMERIA... un poc més de NATURALITAT... un POC MENYS DE XULERIA... UN POC MÉS DE GANES DE FER POBLE...

Però mentres hi hagi tanta de gent que ELS AGRADI QUE EL SEU CARETO SURTI A LES REVISTES, RES CANVIARÀ. Les revistes hipòcrites, llepaculs i compromeses amb els poders econòmics i polítics tendran més futur que les revistes on els col·laboradors opinen realment el que pensen. Aquestes tenen el fracàs assegurat, perquè vivim a una SOCIETAT MUNTADA SOBRE LA HIPOCRESIA, SOBRE LA MENTIDA, SOBRE LA ADULACIÓ... Són pocs els qui els agrada llegir la VERITAT. La VERITAT FA MAL... Sempre ha estat així i així continuarà... Per almenys per intentar-ho no quedarà. I si qualcú s'ha EMPREN-

YAT per tot això JA S'HA DESEMPRENYARÀ, I sino que aguantí s'emprenyadura. Jo procur que les meves no em durin gaire malgrat l'opinió de molts sigui que escric moltes coses perquè sofresc d'Emprenyadura Mental... LO MEU NO ES EMPRENYADURA, ES... ES DIARREA MENTAL...

Mousse de langostinos con la salsa muselina, Pavo trufado, Malgret de pavo a la crema de naranja, Sorbete de hierbabuena, Solomillo roquefor Tocinillo de Cielo, Campo Viejo 85, Torrell o Seco, Langostinos al Wisky, Delicias del mar con Salsa Rosa, Solomillo en Hojaldre, Sinfonia de Dulces, Tinto Murga 86, Cava Non Plus Ultra de Codorniu, Crema de Aguacate, Rape a la Mariscala, Entrecot a la Parrilla, Crema de Almendras, Faisan a la Castellana, Vinos Marques de Murrieta...

...Ara que s'havia aconseguit que l'Ajuntament servirí no sembràs el tradicional pi a la plaça...

...Ara que fins i tot el GOVERN BALEAR s'ha gastat un parell de millions demanant a la gent que no talli arbres per Nadal...

...ELS bergantells de la TERCERA EDAT SERVERINA se'n van a la muntanya i acaben la vida d'un pi jovenell. Un parell d'associats escandalitzats posaren el crit a n'el cel i aconseguiren que s'empràs una branca seca com a arbre de Nadal. Per el mal ja estava fet...

...Aguacate con salsa Roquefort, Hojaldre relleno de mariscos, Tournedó de Ternera con salsa de grosellas i foie de oca, Postre Adieu 1990, Chocolate y Berlinesas, Caldereta de

Bogavante Grimaldo, Filete de Lengüado Salsa Gambas, Cava Viudas, Chocolate con ensaimadas... BON PRUFIT... BON PRUFIT... BON PRUFIT...

...A mi si em posen un bon BULLIT D'OSSOS DE PORC, amb quatre patates, dos nomeis, un parell d'ulls de col, dos potons, una cova... i per regar-ho un vi negre de n'Oli-ver de Petra, fet amb raïms de sa Calònia de Sant Pere... se'n poden dur tot el demés cap a Etiòpia...

...No es que em faci gaire ganes seguir xerrant de la Tercera Edat però l'actitut d'algún directiu ens donen ganes de no aturar-nos.

Si no vos agraden els meus escrits o comentaris donau-me les vostres queixes a mi personalment... i no fa-gueu pagar el vostre ressentiment a

cap membre de la meva família. Lo que jo escric es responsabilitat meva i només meva.

...Un dels directius que no em traga es el senyor BARTOLO GILI «LINDO», el DIRECTIU INCOMBUSTIBLE, el que ha estat a totes les Junes, a totes les CONSPIRACIONS... Ja se l'amo EN LINDO que vos agrada més la revista de Na Bel Servera, m'en fot. Ella vos convida a surtir a les pàgines de la MILLOR REVISTA DE CALA MILLOR, fins i tot a SOPAR i a ENTREGAR el TROFEU A ALGUN VIP, VIP, VIP... Noltros, jo, com a col.laborador de SA FONT, LA MILLOR REVISTA SERVERINA, no més us puc convidar a que DEIXEU DE VACILAR I recomanau-vos que a les properes eleccions per a President de la Tercera Edat presenteu la vostra CANDIDATURA, així veurieu lo molt que vos aprecien...

SA FOTUDA SERIA MONSTRUOSA... Mentrestant deixau-me tranquil, que fins ara no m'havia aficat amb vos...

...I PER ACABAR DIR-VOS QUE NO TOT SÓN CRÍTQUES PER AQUEST ESCRIVENT. UNA LECTORA QUE ENTRE SETMANA VIU I TREBALLA A CIUTAT ENS FA ARRIBAR LA SEVA ENHORABONA... ENHORABONES COM LA TEVA VALEN MÉS QUE DUES DOTZENES D'ENHORABONES HIPÒCRITES I INTERESSADES. CONFII QUE SEGUIRÀS ESSENT LECTORA NOSTRE... FINS EL MES VINENT...

Sebastià Vives
Perleta

Carrer Sipells, 7
Tel. 58 59 90
07560 CALA MILLOR

DISPONEMOS DE LA
MEJOR CARTA EN
CARNE Y PESCADOS

¡¡ATRÉVASE!!

«Sempre apedaçam»

Pasades i empatxades amy darrera any ses festes de Nadal, a continuació, aferrades com una colla arriben ses festes de Sant Antoni, que es ompleixen s'esperit festiu popular de tot habitant, resident o visitant de Mallorca i és una llàstima que sempre tenguí de passar qualche desgràcia per que ens n'adonem de lo malament que estam amb tot lo que ens enrevolta i també com sempre intentar donar-li una solució atrazada, més ben dit apagada. S'accident que segà sa vida a n'aquest jove serverí, és una manera molt simple de demostrar-ho. Es dia de nit bona a sa dematinada i sortit d'es poble passa aquest desgraciat accident, l'amo d'es bar assegurà que no havia begut més de tres «chupitos» amb zumo de piña, es a dir estava ben clar. Tot indica un mal cop. Es meu interés no resta pas amb jutjar s'accident. A part tenc que afegir que jove o major aquest dia no beu tant sols un tassó de vi, cognac, etc... es qui no beu en aquestes festes és que no té res de celebrar. Uns dies després i durant no sé quants de dies seguits apareix al lloc de l'accident i a l'altura de la via del

tren, la guardia civil de tràfic per vigilar i assegurar que tots els conductors que circulam per la carretera cumplim ses normes de circulació. Han estat allà abercats uns quans dies. Queix de que venguin a vigila aquest punt concret de carretera, és sa seva feina. Se sap des de sempre, desde que circulen els cotxes, que a ses festes de Nadal sempre hi ha accidents, em queix que injustament es tenguin de morir vides causa a coses provocades, i a coses previsibles que no són imprevisibles. També me queix que venguin al mig dia al vespre. Quant totes aquestes carreres de motos es fan anant cap a Cala Millor es vespre i també de dia, perquè no?, a veure qui les té més grossos?, aquests que gats o «BORRACHOS» condueixen sense to ni so i de tot això i molt més si que em queix. S'han de cercar solucions vàlides i no només anomenar-les, han de pensar i comença per es més joves per que si no demà pots ser tu es que t'en vaguis a n'es reigne del silenci, sa mort com diu l'escriptor Jaume Santabreu.

MUEBLES ARANO

OFERTA EN CORTINAJES

C/. D'es Camps, 10 - Tel. 56 78 94 - SON SERVERA

MERCERIA ARANO

Semanalmente un sorteo entre todos los compradores que hayan realizado compras por valor de 1.000 pts.

y el dia 23 de marzo se realizará un último sorteo especial entre todos los compradores que, hasta la fecha, sus compras sean por valor de 5.000 pts.

Consistirá el premio en un lote de productos de mercería valorados en más de 50.000 pts.

El sorteo se efectuará en combinación con las tres últimas cifras del Cupón de la Once del 23 de marzo

LO ENCONTRARÁ EN:

Oficinas, Almacén, Exposición y venta
Plaza General Goded, 2
Tels. 56 71 95 - 56 81 43 - Fax 56 80 62
07550 Son Servera - Mallorca

Exposición y Venta
Avda. Juan Servera Camps, 33
Tel. 58 63 69
07560 Cala Millor - Mallorca

Pedro Flores, escultor

En aquesta ocasió contem amb l'escultor Pedro Flores que resideix a Son Servera i autor de sa famosa escultura a Son Floriana entre altres. Anàrem fins el seu

estudi a sa sortida d'es Poble un dia d'estiu i xerràrem entre altres coses de:

-¿Què trobes del món de l'escultura avui en dia?

-Trob que està molt difícil, que sa gent que comença, no hi ha cap possibilitat de res, si vols t'ho has de pegar tu tot. Si després tens sa sort de trobar un «Marchante o un mecenàs» o qualcú que te recolzi, aquí està sa sort. Per desgràcia estam a un país que som molt incults, però molt, tenim un nivell cultural molt baix i en concret per s'art, està molt baix. Hi ha gent que els dic que faig escultura i és que ni saben què és això, ni sa paraula d'on vé. És molt lamentable.

-I tot això, per on comença?

-Tot comença per sa part política, és a dir si són ells és que han de promocionar, és que han de donat inquietuds, tens que han de recolzar, si d'això no troben res, no poden anar enlloc, jo crec que sa gent que fa art, són gent «SUPERGENIS». És que no han de ser, són gent que psicològicament estan molt ben preparades, perquè si t'has de regir, p'es recolzament per lo que t'ajuden, valdria més deixar-ho anar tot.

-¿Creus que presentar-se a certaments, premis, etc... són necessaris per començar?

-És necessari pels que no tenim res, no ens queda més remei que anar-hi i s'hi tens sa sort de què te caigui qualche cosa, millor, però és que es certaments estan totalment controlats o «MAFIOSATS» però així i tot jo pens anar-hi perquè no tenc d'altre camí.

-Què t'inspira a crear?

-Idò, com que m'agrada crear coses, supòs que com som una persona que no sé estar aturat, supòs que quan crees, o te posar a fer qualche cosa, te trobes a tú mateix. És una manera d'expressar com tu ets, tal vegada sia s'escultura sa que més ho expressa, per an es moment

com ho fas, com estàs i s'estat d'ànim.

-Quins materials prefereixes per treballar?

-No tenc cap matèria definida, m'agrada emprar és fer-ho, es formigó, sa fusta també, encara que l'he treballada molt poc. Sa pedra m'encanta.

-Te defineixes expressiu?

-Crec que és un poc difícil dir-ho, perquè això depèn de s'estil que tu fas feina, si per exemple fas figura humana i se veu que té uns gests, unes cares determinades, ara si me dius que me sent expressiu perquè es meu estat d'ànim ha volgut reflexar un estat d'ànim amb uns ferros que voltaven, això, no ara que jo, per jo mateix si que me trob expressiu.

-¿Creus amb s'inspiració a qualsevol hora?

-Sí, però no amb s'idea aquesta de què, ara tens inspiració i me pos a fer feina. No amb això no hi crec, és una «CHORRADA», s'inspiració crec que és an es moment en que «BULL» s'idea, hi ha temporades que estàs molt creatiu i tot lo que toques t'expressa alguna cosa i no vol dir què, després facis res en concret damunt allò, després la inspiració es cada dia fent feina.

-Tens prest cap exposició?

-No, no tenc res prest. Ja fa temps que tenc ganes, per Sant Joan, a Son Servera, de muntar, però només una escultura. O sia una feina, bastant voluminosa, a sa plaça, a un lloc on la pugui veure tothom.

-La tens ja pensada?

-Sí, te puc dir que sí, però no te diré s'idea, però ja la volia fer l'any passat, i me va faltar temps per fer-la. I jo pens que per ses festes és un moment bastant bo, perquè és quan sa gent surt i és un lloc, sa plaça de l'església, és un punt de trobada durant tot l'any i se presta més a fer-hi coses.

-A quin escultor admires?

-En Sarasate sempre m'ha agradat molt, també m'agraden dos que són de sa meua edat, aprecii bastant lo que fan, perquè estam dins sa mateixa línia; en Ferran Aguiló i n'A-mador Magraner.

-Ja que has anomenat en Sarasate, el coneixies?

-Sí, el coneixia, inclús hi havia xerrant bastantes vegades.

-Teníeu coses en comú?

-Sí, hi ha un punt en concret, jo puc dir que m'ha influenciat bastant, que és lo que ell feia i lo que jo vull fer, diguem que ses formes tenen un punt en comú, formes molt estirades, jo és que encara, no ha fet moltes coses, però així com vagin fent, se veurà que tenen molta relació.

-Ets autodidacta?

-Sí, totalmente.

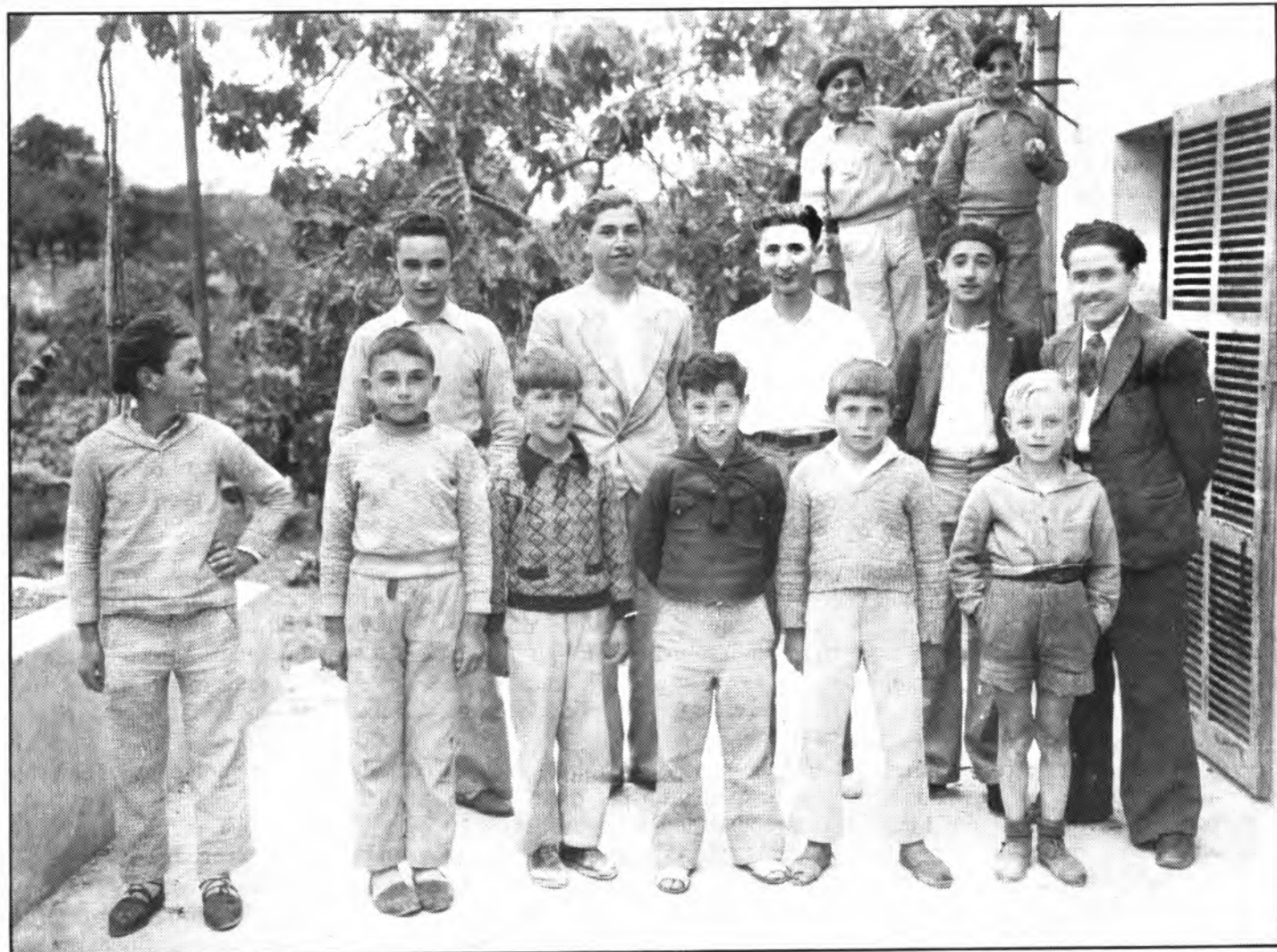
-Tens algun familiar amb antecedents artístics?

-Que jo sàpiga, no. Ademés tot al contrari, o sia que me veuen fer això i no tenen cap inquietud de res. Qüestió d'art els sona a «CHINO». També me diven que no saben a qui he sortit, etc...

-I ja per acabar: s'ajuntament de Son Servera té cap obra teua?

-No en té cap i ja fa un parell d'anys que deman subvencions, per fer coses. Ara darrerament hem xerrat de qualche cosa i pareix que estam an es camí de fer qualche cosa. Però no sé si es farà o no.

Robí de B.

Corrida l'any trenta-cinc, llavors no era com ara que tenim dues escoles amb prop de mil al.lots. En aquell temps no tothom podia anar a prendre lliçons. Aquí, a Son Servera com a per a tot, sempre ha hagut persones que han fet de l'ensenyance el nort de la seva vida. Pot ser que tots els que surten a la fotografia, si fos estat per aquest homo avui no gaudirien de la preparació que ténen.

Naturalment em referesc al Vicari D. Ramón. Aquesta «escola» era «Lourdes», la casa del Vicari i allà donava lliçons a aquest grapat de jovenells que veis.

Ells son en Pep de Pula, en Joaquin Rodriguez (mort) en Biel Domenge (mort) en Miquel (nebot del Vicari), en Tomeu Fena, en Joan Lopez, n'Esteva, en Toni Arbona, en Miquel Monseriu, en Salvador Botó, en Jaume Pons, n'Andreu Monjo i en Tomeu Pons.

Merceria Cupido

**HABERDASHERY SHOP
KURZWAREN**

**LANAS
WOOL - WOLLE**

C/. Son Corp, 20
Tel. 58 52 47

CALA MILLOR

La «Number One»

Avui matí, la hipòtesi contemplada a damunt la premsa escrita devers la candidatura de na Bel «metge» a la Batlia, ella mateixa. L'ha confirmat a A3 Capdepera. No puc per menys que, en principi, donar-li l'enhorabona per la valentia que suposa ser el primer candidat o persona amb aspiracions de ser-ho, en tirar-se endavant, mullar-se i dur públicament el que pensa fer quan a les eleccions.

Ara bé, dit això, vos jur que he quedat fred quan l'he escoltat. Com es poden dir en tan poc temps tantes i tantes bajanades i incoherències?... però bueno, com una dona que sempre ha estat a devora del que governa, una persona que la podem catalogar com a la «Ploma del Règim», perquè sempre i amb tots ha combregat, tret d'ara que no ho fa per motius personals i supòs que econòmics també, però que baldament no estigui a dins, per l'excedència, té segur el lloc de feina que li regalaren, perquè jo no sé en quina oposició el va treure, i això la d'agrair sempre. Pareix mentida que una persona que a davant mi ha posat verds a tots els del consistori ara diu que no té res que dir de ningú, idò, que putes cercau presentant-vos, senyora?

Vol dir que fins ara sempre heu fet la feina per altres i ara la voleu fer per a vos?. Jo és que no surt del meu emba-daliment. Bel, tu saps que a mi no m'enganyes. Als vells els pots engatussar amb les teves tonteries, però el poble ja sap triar més o manco i no dubtis que d'una hora enfora a tú «se te veu el plumero».

I no venguis ara amb el cuento de que si vares deixar el Gabinet de Premsa va ser per coherència, com també la

excedència la demares per a lo mateix. Tú deixares el Gabinet, i molt de greu que et va sebre, per discrepàncies amb el Cap del Gabinet, Gostí Vives, però no, és millor dir que de la política duita fins ara no vols opinar i tirar terra damunt tot lo passat i el darrer que tanqui la porta. Un que et sent té la sensació de que ja de les eleccions cerques qualque fórmula, qualque pacte per arribar al govern, o en el seu defecte a qualque cartera i a «xupar d'es pot».

Ben contents i molt tranquils deven estar els «Cotosos-bois», «peperos», «Cedeseros», «Pesoeros» i demés famílies polítiques del poble, després d'escoltar-te per a la ràdio, Bel. Així no es pot

anar pel món. Dius que ets coherent, i llavors passes de volada per a damunt els problemes que pens que toques co-nèixer. Demanes a Lluís Baudil que sigui coherent i fas tot un discurs del que li vares dir, cosa que dubt, però que coneixent el panyo, no veig gaire dificultat per a dir-li quatre fesques per mor de la seva incapacitat de reacció, i llavors ens dones una lliçó magistral d'incoherència total, de no sebre el que vols, això sí, figurera no te falta.

Les persones, els homos, les dones, sempre, pens, han de sebre estar en el lloc que els toca. Tú, Bel, sempre seràs una bona relacions públiques, pots arribar a fer una feina, malgrat light, que a tot el poble beneficii, sempre cercant, com fins ara el reconeixement i el toquet a damunt l'espatlla dels caps de torn, però mai pensis que la gent és bamba, mai creguis que ningú es tem del que realment cerques. «O pares o nones», però no això, perquè tú fins ara, «ni chicha ni limonà», ¿què és el que cerques realment?

No vull deixar de demanar-te que si creus que m'has de contestar, ja que també digueres que no ho faries amb ningú, ho facis a damunt Sa Font, la nostra revista, la teva revista, la serverina, la que no té a ningú darrera, la que no és orgue de difusió de cap partit ni grup polític, per molt independent que s'anomeni.

Per últim, esper que el teu programa d'actuacions sigui més concret que tu, així a lo millor sabrem un poc de què vas.

Santiago Sevillano, per més senyes serviré i amb el dret d'opinar sota els polítics o persones que el volen regir durant quatre anys.

**Autoescuela
SON SERVERA**

A SU DISPOSICION PARA LA OBTENCION DE:

- *LICENCIA CICLOMOTOR (14 años)
- * CARNET DE CONDUCIR:
 - A1: Motocicletas hasta 75 c.c. (16 años)
 - A2: Motocicletas ciclindrada superior (18 años)
 - B1: Turismos (18 años)
 - B2: Ambulancias, Taxis, etc. (18 años)
 - C1: Camiones (18 años)

C/. Mayor, 2 Avd.. J. Servera Camps, 39
Tel. 56 71 12 Tel. 58 66 69
SON SERVERA CALA MILLOR
SEGUROS (Vehiculos, vivienda, locales comerciales, etc)

— CAMION PROPIO PARA PRACTICAS —

Jeroni Vives, Sanitat...

Com quedàrem el mes passat, ens hem posat en contacte amb el regidor de Sanitat, l'amo en Jeroni Vives, perquè ens explicàs de viva veu el motiu de les famoses 20 visites de la metgessa que substituï a D. Biel Pons, metge titular de Son Servera. A més de les qües-

tions referents a la part dels metges, també aprofitarem per demanar-li per l'assumpte de l'abocador dels Sipells, i d'altres qüestions relacionades amb la seva regiduria.

-Jeroni, ¿com està tot l'assumpte de les vint visites que tantes queixes ocasionà? ¿Tu creus que era una bona mesura per part de la metgessa?

-Bono, només hi va haver un metge que fes això. Quan el metge Pons tengué vacances, el substituï la doctora Cortès, que sens dubte és una gran metgessa, ara bé sols volia visitar vint persones i segons Insalud estava en el seu dret de fer-ho, ara bé, sols deixava casos lleus, mai un malalt greu va quedar sense assistència.

-Però, voltros, l'Ajuntament, no té poder per obligar als metges a visitar als malalts fins que n'hi hagi?

-No, noltros només estam facultats per vigilar els centres i que no es facin malbé. Ara bé, els usuaris tenen el seu dret d'anar a Insalud i posar les denúncies que trobin oportunes.

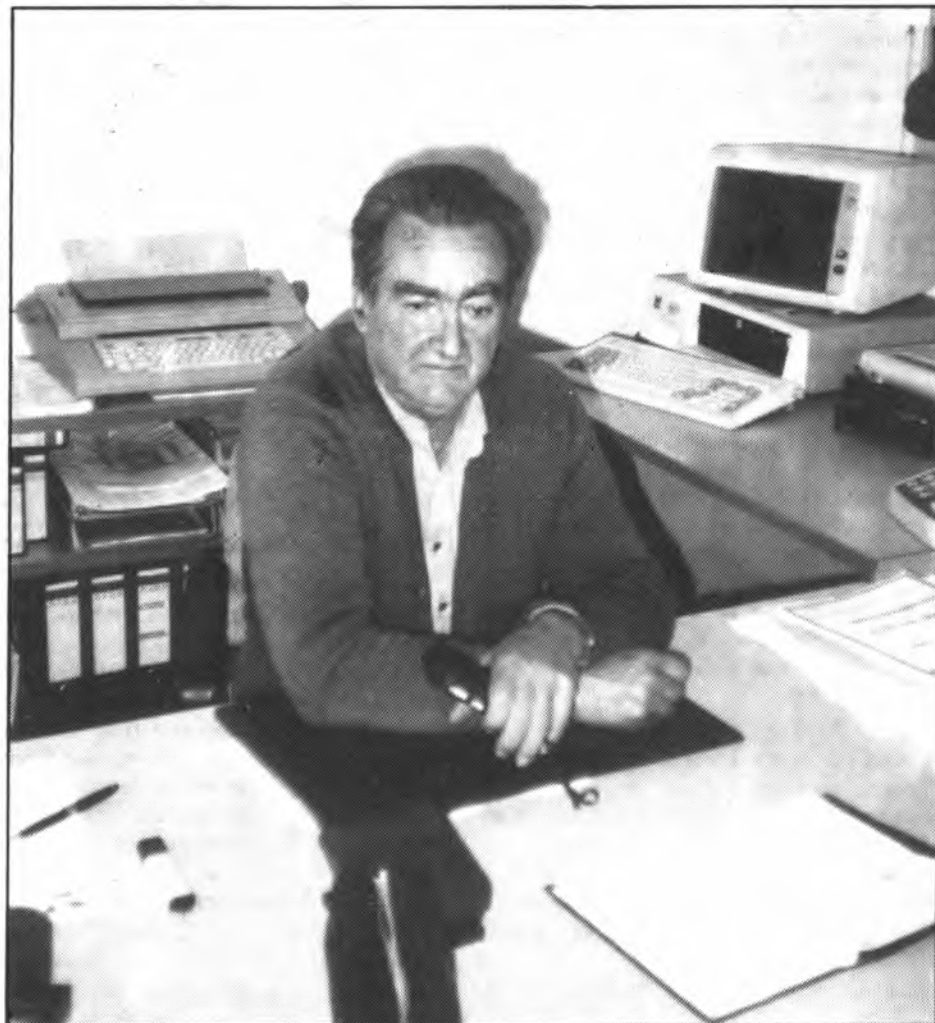
-Parlant en hipòtesi, en cas de què en un moment determinat hi hagués unes denúncies dels usuaris, es podrien tramitar a través de voltros, de l'Ajuntament?

-L'Ajuntament no pot trametre denúncies, ara bé, el que podria fer és donar el seu vist i plau, però és Insalud el que ha de dictaminar qualsevol tipus de resolució.

El problema és que a Son Servera tenim més de cinc-mil cartilles per a tres metges, el que fa que sien més que massa. Insalud a l'estiu envià un metge més, però encara és poc. Jo esper que tots aquests problemes es solucionin amb el Centre de Salut que inaugurarem molt prest.

-M'has sortit a camí de la meua següent pregunta. Com està tot el truí del Centre de Salut, obres, equipaments, etc.?

-Quan surti aquesta revista possiblement ja estarem allà, amb el ma-

teix servei que ara tenim a damunt la Tercera Edat. Supòs que també estarà equipat per llavors, i si no l'hem inaugurat, ja tendrem una data per fer-ho, ara bé, vull deixar clar que inaugurarem el centre, no el servei. El servei pareix ésser que Insalud ho posarà en funcionament a darreries de març, principis d'abril.

-Apart de tots els serveis que ara tenim, amb aquest Punt d'Atenció Continuada, amb quins tipus d'especialista contarem?

-En aquest moment és mal de dir perquè encara no ens han dit res, sabem que haurà especialistes però no de quina rama. A més de P.A.C., serà Centre de Salut i això vol dir que aquí mateix es diagnosticaran segons quines malalties sense haver d'anar a Palma, fins que facin l'Hospital Comarcal.

-Me continues sortint a camí, Hospital Comarcal, com veus tot aquest assumpte?

-Tenc confiança de què no importarà anar de bell nou a Palma per

demanar-ho. Pens que el Partit Socialista ja hauria d'haver començat les obres perquè són molt necessàries i ja fa temps que coetja tot això. Ara bé, esper que es començarà prest perquè és el pont nostre per no haver d'anar a Palma.

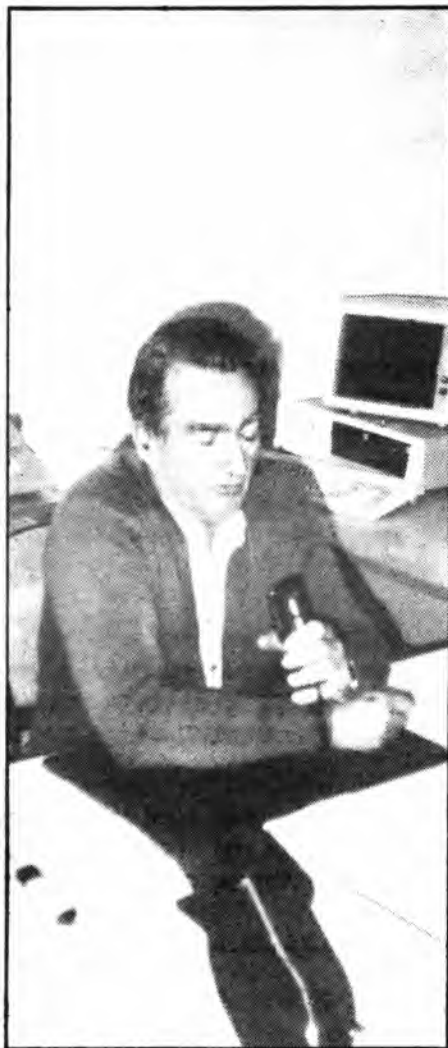
-Com veus la polèmica que es va muntar a Sant Llorenç per mor de la assignació del P.A.C. a Son Servera?

-Els P.A.C. no es poden posar per tot arreu. Noltros si hem tengut el privilegi de què ens assignin un és simplement perquè avui per avui tenim més habitants i per tant som molt més importants que Sant Llorenç, per molt de greu que els sapi. A més, Sant Llorenç està molt aprop de Manacor i els han donat permís per anar a Manacor els malats. També és cert que quan necessiten un metge per a un malalt vénen aquí a Son Servera i jo estic molt content de què així sigui.

-Bono, fent un gir de cent vuitanta graus, deixarem de banda aquest tema i ens aficarem a dins el «foc».

En quina situació està l'abocador després de què la jutgessa decretàs que s'havia de tancar perquè era il·legal? Com pensau fer-ho després de tancar-ho?

-Ara, a set de gener, no tenc ni idea del que pot passar. Avui per avui hi ha una resolució judicial de què s'ha de tancar. Pens que la jutgessa només ha cregut en principi una part. Li han dit que hi ha xalets devora, que hi ha gent en contra, etc. Ara bé, ella ha demanat uns informes de si hi ha torrents, aigües, etc, a distints estaments, per exemple avui han vingut de Medi Ambient a fer unes comprovacions per a la mateixa, i ens han dit que el nostre és l'únic de Mallorca que està tractat així com toca, fins i tot que està millor duit que el de Calvià que és l'únic de Mallorca que és legal, llavors, si amb aquests informes decreta el tancament, no tenc ni idea del que farem després. Aquest no és un problema de Son Servera, és un problema del Govern i si ell no ha donat llum verda aquesta legislatura per anar a Son Reus o allà on ell digués, no és culpa nostra. Noltros teníem la confiança de què,

constant més, el duríem allà on digués el Govern, ara bé, ara mateix, així com estan les coses, tan serà delictu ecològic dur-ho a un altre abocador, com deixar-ho al nostre, ja que tots són il·legals.

-Bè, però si el tancament es fa efectiu i no teniu permís per anar a Son Reus, què fareu amb el fems?

-La nostra obligació és replegar els fems i haurem de cercar qualche lloc a Son Servera. Hi ha alguns que ens han ofert finques a on dur-lo per un mes o dos, però encara no tenim res clar.

-I voltros, el Batle i tu com a Regidor de Sanitat, en quina situació us trobau, vos han imposat cap tipus de sanció?

-La denúncia que varen posar ho feren contra l'Ajuntament, mai contra el Batle o contra mi mateix. Per això, les accions legals que hi pugui haver sempre seran contra l'Ajunta-

ment. I torn repetir que noltros no posarem cap trava a la feina de la jutgessa, si ella troba que ho ha de tancar, possiblement haurà de tancar tots els de Mallorca perquè sinó noltros mateixos podem denunciar a tots els altres que estan a la mateixa situació, Manacor, Capdepera, Sant Llorenç, etc.

-Per acabar, ara que ja ens trobam a una passa de les eleccions, et tornars presentar?... ho faràs amb el PP, com independent, o com a home d'en Cupa?

-Jo crec que falta encara temps. És clar que per qualcú per molt que corri, encara farà curt. En el meu cas crec que puc esperar perquè el temps corr al meu favor.

-Jeroni, gràcies, i ja ho saps, tens a Sa Font a la teva disposició, així com a la disposició de tothom. Ens agradaria molt que totes les regiduries l'empleassin per a donar informació, ja que Sa Font és de Son Servera, i com del poble que és, qualsevol la pot emprar com també l'Ajuntament. Em dona la impressió de què hi ha una mica de por d'escriure a Sa Font i pots estar segur que noltros no hem tancat mai les portes a ningú. Altra cosa és que com a ciutadans serverins noltros, els «fontaners» també tenim dret d'opinar sota la informació que voltros doneu a Sa Font.

-Gràcies per l'oferiment. Com es pot comprovar, jo sempre l'he emprada quan he hagut de donar informació. Crec que el que ha fallat ha estat el Gabinet de Premsa de l'Ajuntament, per mor de falta de temps, a més de no trobar la persona adequada per a passar tota la informació i per aquest motiu no es dona tota la informació que s'hauria de donar.

-Jo, segons els «duros» que posaran a damunt la taula m'ho pensaré, ara bé, també amb el dret, després, d'opinar sota la informació que es doni, com a ciutadà.

-És ben normal que tothom pugui opinar perquè hi ha llibertat d'opinió, però sempre amb respecte de les institucions i a les persones.

S. Sevillano.

Reis «magres»

Un cop més, com cada any, els Reis arribaren a Son Servera després de desembarcar a Cala Bona. Els nins esperaven amb il·lusió la seva arribada. La il·luminositat de les bengales i el fum intens que amollaven tal volta feia que els que miravem ens pareguessin «qualque cosa». Però no, com sempre la magror era la nota predominant a la cavalcada. Les tres carrosses eren un digne exemple del que no hauria de ser una festa de Reis. Pens que de seguir així la poca il·lusió que als nins lis queda, lis fotrem tota.

Caramel·los, ¿a on?. Jo ni les vaig tastar.

¡Quins Reis més magres, Deu meu...!

**LA BIBLIOTECA
MUNICIPAL S'OBRIRÀ
DILLUNS DIA 21 A
LES 16 HS. (4 CAPVESPRE)**

HORARI: DILLUNS, DIMECRES I

DIVENDRES DE 16 A 20 HS.

DIMARTS I DIJOUS DE 16,30 A

19,30 HS. CARRER MOLINS,
CALA MILLOR (POLICIA LOCAL)

AJUNTAMENT DE SON SERVERA
(XARXA DE BIBLIOTEQUES DEL
CONSELL INSULAR DE MALLORCA)

Nadal, Nadal,

No ha estat enguany un Nadal massa mogut. Començant per que molta gent fogí a la península a passar aquestes fetxes, passat per que la magror i la crisi es un fet ineludible i a més a més tot l'assumpte del Golfo, tot ha fet que aquestes pasades no fós el que es diu unes festes d'abundancia i alegria.

Malgrat tot, han anades bé, esperem que l'any que correm ens vagi millor i tot s'arregli per a bé de tots.

Sols una cosa fallà...quins varen ser els valents que tallaren el pí de la Tercera Edat?.

Cap d'any, Ole, Ole y Ole

Els joves serverins da cada dia es superen fent festes per a l'Ajuntament, llàstima que no ho facin més sovint. La nit de cap d'any fou el que es diu una nit màgica. Alegria i bulla per a tota la plaça, que podem dir fou la nota predominant tota la vetlada. Cap incident hem de registrar tret de quatre esquixos que si bé no son agradables, es poden perdonar per ser fruit de la mateixa bulla.

En definitiva una nit ben animada i un muntatge per part dels joves molt conseguit. Salut per enguany a tots.

Mort a Nadal

Aquest Nadal passat un jove serverí ens ha deixat. En Jeroni Servera fou un jove com a molts que vivia la vida amb un poc de despreocupació, cosa aquesta que mes o manco tots els joves fan. Es lògic que en aquestes edats no es pensi massa en altres coses que no siguin pasar-ho bé. Era un bon esportista i molt apreciat per als seus amics i de ben segur que el recordarán molt de temps. Descansa en pau Jeroni.

Madó Ferrerica

Ens ha deixat la padrina de Son Servera. Dia quatre de gener d'aquest any va morir a l'edat de noranta anys. Era la ciutadana més vella del poble. Llàstima que les cent fossin tan lluny. Hauria estat hermosos que hagues arribat a la centena. Amb tot i amb això, moltes coses degué veure en la seva llarga vida. Descansau en pau, padrineta.

P.S.O.E.

Asamblea Día: 03-01-91. Con el 60 % de Afiliados. Asistentes.

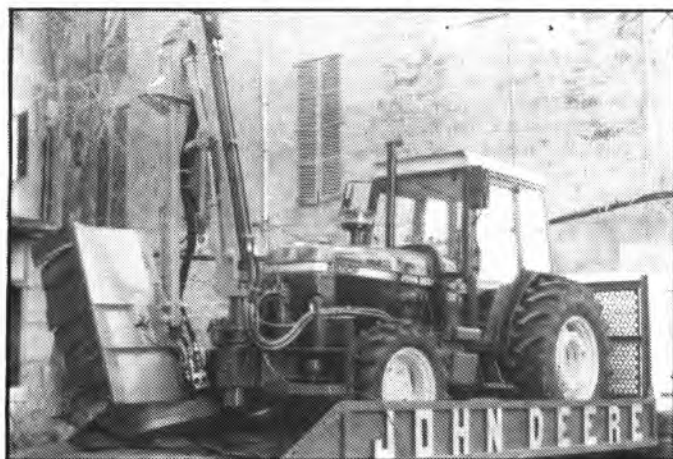
Presidente Cargo Honorario: Diego Barrientos Sánchez.

Secretario General: Joaquín Martínez Sánchez.

Secretario de Administración y organización: Gerardo Ruiz Gallego.

Secretario política municipal: César Córdoba Herberos.

Secretario política: Felipe Contreras García.

Entrega máquina limpiadora

El pasado día 11 tuvo lugar la firma de un convenio de colaboración entre cuatro municipios, entre ellos el de Son Servera y el Consell de Mallorca, por medio del Conseller, por el Ayuntamiento de Son Servera, Fco. Barrachina, y los alcaldes de Artà Capdepera, Cala Ratjada y Manacor, después de la firma del convenio se procedió a la entrega de una máquina de limpieza de carreteras y a la prueba de la misma. Al final del acto protocolario el alcalde de Manacor resaltó la importancia de esta máquina, no solo para la limpieza de carreteras, sino para paliar los posibles incendios y riadas que se puedan producir en esta zona de Llevant. Seguidamente el Presidente dijo: «esta ayuda mantendrá nuestras carreteras limpias y estará cubierta gracias a los convenios firmados entre los ayuntamientos. Sin duda es la experiencia más positiva, que nuestros municipios consigan mejorar sus necesidades entre todos. Acto seguido tuvo lugar un almuerzo entre las autoridades y los responsables.

Prec que publiqueu aquest escrit a la revista que dirigeix. Moltes gràcies

Estimat Toni Nebot

Veig en el número 26 de la Revista Cala Millor 7 del dia 11 de Gener de 1991, una crítica a la Cabalcada dels Reis de Son Servera, que voldria aclarir, té per que jo també vull que totes aquestes coses no passin a un municipi que consider a tot això hauria de tenir superat.

En primer lloc vull dir-te que altres anys com era possible que jo fos aquí per aquestes fetxes, he format part de l'organització de dita festa i també he passat per aquest problema. Ara bé això no deixa que no conegui bé el contingut dels arguments que tú molt bé espases a dit escrit.

Primer, trob molt degradant per nosaltres que a un poble que teòricament ha de anar junt, es formin dues cabalcades de Reis per el fet de que a Cala Millor hi hagi una Parroquia que també pot dispondre de dita festa una vegada que Els Reis passin per davant de la Parroquia de Cala Millor i haguin de repartir regals o haguin de fer lo necessari per els nins que heu mereixen. Ara bé, això suposa que tal vegada la festa s'hagi de celebrar un poc més prest de lo corrent. No vull de cap manera llevar-te la ravó que tens però això si que voldria que heu tengués clar, no pot dins un

Ajuntament mai haver-hi dues cabalcades de Reis per molta Associació de Veïns que hi hagi.

Segons, crec que la gent de dita Associació està enfadada en l'Ajuntament per aquests fets però han de comprendre que moltes de vegades no tot pot sortir tal com pensen tots, han de comprendre que de defora tot pareix molt bonic però de dins tot fa, a vegades, osques.

Jo miraria per els pròxims anys que Els Reis de Son Servera, que trob son els únics que hauria de haver, fessin una aturada a la Parroquia de Cala Millor i fessin allà tot lo necessari per després fer l'arribada en el poble, per això, celebrar la festa un poc més prest i tots contents, i en tot cas no voler de cap manera que dues Parroquies siguin tan diferents quant tots fan feina per el mateix.

En tot cas defensaria la necessitat de fer dues festes si haguessin de repartir tots el regals casa per casa i dugués tanta de feina. però mentres tant defensem una festa i que surti bé per a tots.

Salvador Servera
Membre de la Comissió de Festes
Al Sr. Batle

!Sembla Sr. Batle que ja comença a ser hora de que penseu que en aquest poble hi ha molts de nins i molta de gent jove, i, de veritat, no vos n'havíeu donat?

No se si vareu assistir per exem-

ple a la funció que varen fer en un grup de nins a l'església, gràcies a una serie de gent gran que si se n'adona de que hi ha nins i que pensen que val la pena fer cases ja que són el futur del nostre poble.

Dic això perquè tots els que erem allà crec que mos ho vàrem passar bastant bé però és clar hagués pogut anar millor.

Els que seien a la filera de davant supòs que devien estar ben satisfets, però tots els altres havien de passar tots els sentits per poder veure o sentir qualche cosa del que feien els nins.

Un altra cosa pareguda passa cada any quan es fa la festa de les vacances de Nadal a l'escola «Jaume Fornaris i Taltavull». Els nins dins el menjador n'hi caben, hi ha nins per tot, fins i tot a l'escala fora del menjador, el so és desastrós, quasi no hi ha lloc per poder passar a dalt on es realitza l'actuació.

Així i tot he de dir que malgrat tots aquests inconvenients els nins disfruten de fer coses, «volen fer coses».

Sr. Batle, tan difícil seria comprar, o fer, o llogar, un lloc on es poguessin fer activitats d'aquests tipus on a més dels nins que s'ho passarien d'allò més bé, la gent major també pogués disfrutar de veure com es mouen, com canten, com riuen, etc.

Aquest lloc també es podria emprar per moltes d'altres coses, per

conferències, per a veure obres de teatre, per fer recitals i tal vegada, fins i tot, per passar cinema i tantes altres coses.

No vos n'adonau que la gent jove ha de sortir sempre de Son Servera perquè aquí no s'ofereix res al jove, només discoteques a Cala Millor i cafès, res més, no vos pareix que és molt poca cosa.

Crec que totes aquestes activitats estimulen a la gent i fan que no es quedin a ca seva ajuden a que hi hagi més ambient al poble.

Pot esser Sr. Batle que ja no vos recordeu que un dia vareu esser un nin, i després un jove.

Si es així vos recoman que facieu un esforç molt gran i tal vegada clucant els ulls i donant pas a la fantasia, pogueu millorar. Si no sabeu com fer-ho algún nin o algún jove segur que vos n'ensenyarà.

Antonia Fons

GELATERIA - CAFETERIA

OSIRIS

SOM ESPECIALISTES AMB TOT, PERO EN GELAT, ELS MILLORS!!

Paseo Juan Llinás, 4
CALA MILLOR - Tel. 58 59 69

Acabem amb les restes del franquisme (capítol III)

Seguint amb el referent a la informació donada pel nostre magnífic Ajuntament, ens toca parlar avui d'un altre intent, de la «Revista de Información Municipal» publicada el Novembre del 1981, on curiosament a la contraportada hi ha un dibuix de «Ses Cases de Son Corb» dibuixades per EN SANTIAGO SEVILLANO. Ver para creer. QUE HACÍA UN COMUNISTA COMO TU EN UN BODRIO COMO ÉSE?...

La introducció era, como no, de Na Bel Servera, i el seu article es titulava «HACER PUEBLO». Lo que deia Na Beleta segur que avui la faria avergonyir: «El Ayuntamiento, que no es un engañabobos y mucho menos un comecocos es simple y llanamente LA CASA DE NUESTRO PUEBLO, donde toda persona tiene derecho a pedir información, a hacer denuncias si se tercia, peticiones, a exigir si cabe todo lo que fuere necesario para bien de nuestro pueblo... Yo estoy totalmente dispuesta a ello, y la actual Corporación también. De seguro que no lo creéis». (Ni tu mateixa t'ho creies quan ho escrivies, o és que estaves cega i sorda...)

I com no anunciaves un altre «Boletín Informativo» para el 15 de Febrero del año entrante, «que no se si va sortir o no...

A les pàgines 4 i 5 i part de la 6 ens parlen de les avui tan polèmiques «Normas Subsidiarias de Planeamiento del Término Municipal de Son Servera». I quina sorpresa més acollonant ens em duit. A la fotografia oficial que feren els encarregats de confeccionar el projecte hi ha ni més ni manco que l'actual CONSELLER DEL GOVERN AUTÒNOM DELS PEPEROS Sr. Jeroni Sáiz, que curiosament és l'encarregat de la Conselleria d'Ordenació del Territori. Ara ens explicam lo ben ordenat que està el nostre terme i el perquè de les constants vinguendes d'aquest Conseller a omplir-se la panxa als restaurants de la nostra Zona Turística. Esperem que la gent

de la nostra PROVÍNCIA obri els ulls d'una vegada i no consenti que els POPULARS tornin a governar a la nostra Comunitat... Ni a cap poble, per petit que sigui, TOT EL QUE PASSA PER LES SEVES MANS HO FAN MALBÉ...

A les pàgines 8 i 9 «La Policia Municipal recuperando su imagen», però la imatge que sortia més era la del ja jubilat sergent, que segons diven pel poble serà un dels integrants de la futura llista socialista juntament amb En Jeroni de Sa Rascló. S'encarregat de la Policia era En Manuel Serrano. Deien que havien adquirit un SONOMETRO i que el problema més greu era la manca

d'aparcament. I que la policia més que una figura «CAZA INFRACCIONES» és un «SERVIDOR DEL PUEBLO», «siendo su función la de encauzar el orden y orientar al ciudadano, denunciando las infracciones siempre y cuando estas no puedan ser resueltas por la vía del diálogo, y siempre con buenas maneras» (No acab d'entendre que deu esser això de «encauzar el orden» i en lo d'orientar no deien en quins assumptes ens havien d'orientar, els inversionistes, els sexuals...)

Les pàgines 12 i 13 dedicades íntegrament a les fotografies dels regidors (una altra vegada, com si el

poble no els coneguéss...)

BARTOLOMÉ FEMENÍAS, Alcalde y Presidente de Hacienda.

JERONIMO VIVES. «Presidente de la CRUZ ROJA» (no diuen si és de la local, de la Comarcal o de la Internacional...)

PEDRO SERVERA, Presidente de la Comisión de Comercio y Sanidad.

JUANA NEBOT, Presidenta de la Comisión de Cultura y Deportes.

MARIA VIVES, Integrante de la Comisión de Comercio.

MANUEL SERRANO MORA (l'únic que li posen els dos llinatges... Enchufado!!!...) Presidente de la Comisión de Policía, Gobernación, Información y Turismo.

FRANCISCO BARRACHINA, Presidente de las Comisiones de Vías y Obras, Transportes y Telecomunicaciones.

ANTONIO SERRA, Presidente de la Comisión de Agricultura, Cemen-terio, Caza y Pesca.

JUAN SERVERA, (Germà de l'ac-tual d'Urbanisme...) Concejal sin una función determinada.

JAIME LLINÁS, actualmente sin delegación asignada (abans era el President de la Comissió d'Urbanisme).

GABRIEL GILI, Presidente de la Comisión de Urbanismo (Abans ho era d'Hisenda...)

A les pàgines 12 i 13 «Comisión de Educación y Cultura» amb una fotografia d'en Barrachina a l'escola de dalt. I contarella de l'excursió a Lluç de la Tercera Edat, amb la partici-pació del Batle i de la Delegada de Cultura. I dues preguntes sense resposta:

¿ADOLECE NUESTRO PUEBLO DE CULTURA?... ¿DEBERÍA ESTAR MÁS PROMOCIONADA?...

I més Meleta, made in...

«Programa Socio-Cultural dedica-da a la Tercera Edad 1981». pàg. 14.

«La Cruz Roja de carretera y su gran desarrollo»... pàgina 15.

«Grupo parvulario en la Escuela Vieja patrocinado y subvencionado por el Ayuntamiento»... pàgina 16.

«Estructuración del Centre Mixte de Son Servera y «Centro Preesco-lar» pàgina 17.

A la pàgina 18... Bienvenida al Se-cretario ANTONIO GUAL JORDÁ.

«Origen del nom de SON SERVE-RA» (tots els noms menys dos de la poesia estan escrits Cercera i no Ser-vera. Curiós...)

Tolo más nuevo Presidente de la Asociación de Caza. Un proyecto: Un campo de Tiro con Foro Univer-sal (suposam que volien dir FOSO...) La Colombófila «LA SER-VERENSE» tiene nuevo Presidente, «Cuyo cargo ha recaído en la acerta-da persona del Sr. Bartolomé Gal-més Servera (Tomeu Sancho).

El nomenament com a Directora del Col·legi Públic de n'Assumpció Suau.

I, com a darrera la LLISTA DELS MATRIMONIS CIVILS CELEBRATS des de l'any 1978 al 80. No m'explic el perquè d'aquesta llista. QUIN INTERÈS POT TENIR SABER QUI-NES FOREN LES PARELLES QUE NOMÉS ES VOLGUEREN CASAR PER LO CIVIL. Tots els que se casen ho fan per lo civil i alguns ho fan per partida doble, seguint els rites de la seva religió. SI NO ERA UNA CONCESSIO A LES XAFAR-DERES DEL POBLE NO PUC ES-BRINAT LA RAÓ D'AQUESTA LLISTA...

El proper mes continuarem...

Sebastià Vives
Perleta

**BAR RESTAURANTE
S'ERA DE
PULA**

**ABIERTO TODOS LOS DIAS
EXCEPTO LOS LUNES**

**Cra. Son Servera -
Cala Ratjada y Cuevas Artá - Tel. 56 79 40**

Montada una estación de radioaficionados en la montaña de ES FORATS de Son Servera. Todo partió de una de tantas noches en las cuales tenemos tertulia a través de la radio. De alguien salió la idea ¿Por qué no montamos un chiringuito y una base de radio en una de la montañas más altas de Son Servera.

Pues dicho y hecho. El mecanismo se puso en marcha y unos se ocuparon de preparar el equipo de radio el cual debía reunir unas características para poder emitir con más potencia de lo normal y a que nuestro objetivo era poder hablar con los países lo más lejanos posible.

Otros se ocuparon de preparar los chiringuitos, había que prepararlos por si la noche no era propicia y aguantar si fuera necesario toda la noche.

El frío aunque no muy fuerte si era nuestro acompañante y más mientras más entrada era la noche.

Los demás se ocuparon de pedir los permisos para poder acceder a la montaña permiso que nos dieron en las casa de Ca S'Hereu, siendo avisado también el cuartel de la guardia civil, de nuestros propósitos.

Todo estaba apunto para la gran noche montamos la antena la cual media cerca de 20 metros de altura, una potente emisora de radioaficionados 27 Mhz y una enorme batería

de 12 V para iluminar el lugar y alimentar la emisora y lo que más nos ayudó a pasar la noche, una gran garrafa de sangria.

La noche estuvo tranquila quizás demasiado ya que hubo poca propagación y no pudimos hacer muchos

contactos con países lejanos entre los cuales cabe destacar Pensilvania que hablamos con un colega de habla hispana también pudimos hablar con otros países de Estados Unidos. Para el próximo verano pensamos intentarlo de nuevo.

Restaurante Bar PORT - VELL

CERRADO HASTA PRINCIPIOS DE AÑO

*Cruce Costa de los Pinos
Son Servera (Mallorca)*

*Reservas al
Tel. 56 79 02*

La Guerra Civil Espanyola (IV part)

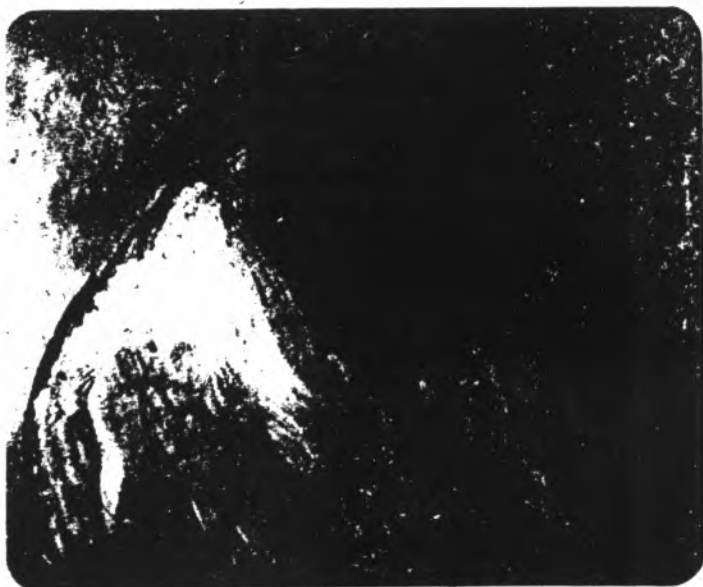
Segur que quasi tots els lectors de SA FONT vareu llegir l'anterior capítol, dedicat als morts de la repressió nacionalista. Uns vareu quedar sorpresos de que tants d'anys després encara es parli d'aquest tema, altres han expressat la seva satisfacció... Ha quedat demostrat que encara és un tema viu, no superat, traumàtic. Uns dies després d'haver sortit sa revista un parell de nostalgics li feien arribar a N'En Santiago la seva opinió. Segons ells, si poguessim tornar enrere, a un parell de SA FONT també ens haguessin passat per la pedra, igual que els que anomena En LLORENÇ CAPELLÀ al seu llibre «DICCIONARI VERMELL»... No han assimilat que vivim a una SOCIETAT DEMOCRÀTICA on l'exercici dels DRETS HUMANS és la garantia de que aquells temps no tornaran, malgrat quatre fanàtics reprimits els anyorin tant... I si aquells temps tornassin, de sobte, nosaltres tenim ben clar que tendriem les hores contades... però de moment «DEIXAU PIXAR ES MUL... i aguantau tot el que us amolli...» malgrat només sigui per lo que varen haver d'aguantar de vosaltres els que estimaven la LLIBERTAT i tingueren la mala sort de viure una època on aquesta paraula era innombrable i molt menys practicable.

I per acabar volem que conegueu l'epileg d'un llibre que a alguns indrets de Mallorca ha estat enrevoltat de molta polèmica, titulat «MALLORCA ANY 1936» (D'una illa on no en pot fugir) d'En JEAN A. SCHALEKAMP. L'autor dedica el llibre a «TOTS ELS QUE HAN MORT PER HAVER PENSAT D'UNA ALTRA MANERA». El llibre, editat per PRENSA UNIVERSITARIA, no preten ser un estudi rigorosament històric dels esdeveniments succeïts en els primers temps de la Guerra Civil a Mallorca. No és més que una copilació de conversacions amb algunes persones que sobrevisqueren aquells fets».

Sebastià Vives
Perleta

JEAN A. SCHALEKAMP

MALLORCA any 1936

D'UNA ILLA HOM NO EN POT FUGIR

Panaderia *Pasteleria* *Croissanteria*
Paseo Marítimo, 40

Paseo Marítimo, 40 - Tel. 81 40 61 - CALA BONA

Epíleg

No hi ha, probablement, cap guerra en tota la història de la qual se n'haja escrit tant com de la guerra civil espanyola. La quantitat de llibres publicats, tant novel·les com assaigs, documents i obres polèmiques, arriba a desenes de milers i encara avui no s'ha esgotat el tema. Ja fa més de quaranta anys que aquesta guerra va esclatar, i no obstant això sembla que desperta encara tant d'interès com si hagués succeït ahir mateix.

I això per variès raons. Una d'elles és que els pobles de l'Estat espanyol han estat els únics de tota la història moderna que, amb les armes al puny, han resistit contra un cop d'estat feixista. I, a pesar de la intervenció directa de la Itàlia de Mussolini i de l'Alemanya nazi, així com de la no intervenció de les democràcies occidentals, varen sobre continuar aquesta lluita desesperada al llarg de tres anys de guerra.

Tots els pobles que han sofert un cop d'estat feixista, tant abans com després de 1936, han capitulat pràcticament sense resistència: Portugal, Itàlia, Alemanya, Hongria, Romania en els anys 30; Grècia, Xile i tants d'altres en temps més recents. Aquest acte de resistència únic de l'Estat espanyol, precisament en una època en la qual el feixisme començava a convertir-se en una amenaça cada cop més perillosa, i tenia en molts de casos un efecte paralitzador en lloc d'empènyer a la resistència activa, ha duit, sobretot a Europa, de cap a una presa de consciència col·lectiva. A molts els va servir per obrir els ulls, i això és quelcom que mai no s'ha oblidat.

Una altra raó de l'actualitat de la guerra civil espanyola és el fet que el feixisme segueix éssent actual. En aquets moments, domina d'una forma o altra en un major nombre de països que no abans de 1945, any en que fou "definitivament derrotat", i en altres llocs constitueix una amenaça molt concreta. Hi ha molts poc països en el món que puguin ser considerats realment lliures i, el que és més preocupant encara: hi ha de cada vegada menys gent a la qual això no importa gaire. També crida l'atenció el fet que el feixisme continua utilitzant exactament els mateixos mètodes que utilitzà els anys trenta: el terror, la provocació, la intimidació i la creació del caos, amb la finalitat d'actuar, després, com un moviment salvador de la Pàtria.

El que distingeix la guerra civil espanyola de la majoria d'altres guerres, i aquest tret és d'essencial interès pel que fa a aquest llibre, és la quantitat d'assassinats que s'hi varen cometre. El nombre de morts oscil·la (les estimacions divergeixen molt encara ara) entre els 500.000 i el milió. Formen aquest nombre els caiguts en les batalles, les víctimes dels bombardejos i un percentatge altíssim de persones que desaparegueren, executades després de processos superficials, en els quals moltes de vegades tan sols no hi eren presents. També després de la guerra, sobretot en els primers anys, foren executades molts de milers de persones.

Adhuc si el cop feixista hagués tengut un èxit immediat en tot el país, dit amb unes altres paraules, si no hagués produït la guerra civil, encara així haguessin caigut moltíssimes persones. Això vé provat per la forma en què

els de la banda nacional actuaren en llocs i províncies en les quals efectivament no hi havia cap lluita i on s'haguessin pogut fer amb el poder sense problemes. També allà, gran quantitat de "rojos" varen ser liquidats.

Un exemple típic del que deim és l'illa de Mallorca, on contràriament a allò que va succeir a la Península, durant els mesos i els anys que precediren a la guerra civil, no s'havien comesos ni assassinats polítics, ni s'havien incendiat esglésies ni convents. El cop feixista a aquesta illa va tenir èxit en menys d'una hora i mitja, i sense sang. No obstant, entre els mesos de juliol de 1936 i el març de 1937 foren executades entre tres-mil i cinc-mil persones.

El que va succeir a Mallorca, també succeí a la Península a totes les zones en les quals els nacionals havien guanyat el plet. 26.000 persones foren assassinades a la província de Granada, 32.000 a la de Còrdova, 47.000 a la de Sevilla, i 480 a un poble petit de Lanjarón, per citar-ne sols uns exemples. Tot això sense comptar els milers de morts de les Illes Canàries, del quals molts moriren a la sinistra Sima Jinamar.

Després, un cop acabada la guerra civil, i en un espai de temps de pocs anys, foren afusellats, segons estimacions prudents, encara 200.000 persones més, mentre que més de mig-milió es veieren obligades a exiliar-se per poder escapar d'aquestes matances increïbles.

Certament, si es compara amb aquestes xifres, el que va succeir a Mallorca sembla molt modest. Però els assassinats de Mallorca tenen un caràcter dramàtic molt especial, en primer lloc perquè varen tenir lloc enmig d'un complet silenci: el que s'esdevé en una illa no penetra fàcilment en el món exterior, al menys així era en aquell temps. I en segon lloc, perquè varen succeir en unes terres i en una població aparentment molt pacífica, contrària a la violència.

És clar que també a les regions republicanes s'han comès assassinats. Però no assoliren mai l'escala tan gegantina dels que tingueren lloc a les zones conquerides pels nacionals. Molt sovint, els assassinats comesos pels "rojos" eren explosions incidentals d'un odi salvatge i primitiu, la conseqüència d'una opressió de segles; foren molts els casos en que tals assassinats eren perpetrats per gent que tenia una mentalitat primitiva, i els autors d'aquests assassinats, en molts de casos varen ser castigats per l'autoritat republicana. Els assassinats nacionalistes, en canvi, foren a excepció dels horrors comesos per les tropes mores del general Franco, executats d'una manera freda i sistemàtica, i per gent educada, gent amb cultura, gent de "la buena sociedad". Certament, aquells que varen cometre tals crims mai no han estat castigats; el contrari, n'han rebut compensacions. Eren assassinats comesos a sang freda i amb premeditació. Perquè les llistes negres a les quals figuraven les víctimes ja estaven preparades des de feia molts de mesos.

Durant els primers mesos de la guerra, els rebels feixistes foren relativament pocs. Per a mantenir el seu poder sobre la majoria de la població consideraven la implantació del terror com a una estratègia necessària. El General Mola ho havia dit, ja mesos abans de la guerra, en les seves instruccions: "Tenemos que crear una atmós-

LA GUERRA

fera de terror... Cada persona que, abiertamente o escondidamente, está a favor del Frente Popular, deberá ser fusilado."

Des del primer dia de la guerra començà a funcionar l'enorme màquina de mentides, la qual va continuar funcionant ininterrompudament durant quaranta anys.

El mecanisme feixiste de mentides no funciona d'una manera massa subtil, però ho fa moltes de vegades a base d'una radical tergiversació dels fets, amb la qual cosa s'aconsegueixen de vegades, els resultats més fantàstics i absurds. Així, els presoners de guerra republicans foren afusellats, acusats de "rebellió militar". Amb unes altres paraules, els rebels mataren als no-rebels sota l'acusació que aquests s'havien rebel·lat.

Un nacional que matàs un camperol desarmat i amb les mans fermades, a la cuneta de qualsevol camí rural, era un heroi; exactament com ara es parla, en les pintades feixistes dels "héroes de Atocha". En canvi, un soldat republicà que matàs un adversari al camp de batalla era un "covard assassí". Els vaixells de guerra de la República eren "vaixells pirates", i així, encara no fa molts d'anys vaig poder llegir com una batalla naval fou descrita com "una agressió covarda i traïdora d'uns pirates bàrbars els quals enfonsaren el nostre gloriós creuer "Balears". I com tots ja sabem, Guernica no fou bombardejada pels alemanys, sinó que va ésser incendiada pels mateixos "rojos".

D'aquesta manera, lògicament, s'ha negat, sobretot després de 1945, les matances dels nacionals, al·legant

una propaganda "anti-espanyola". Abans, i especialment durant els primers mesos, els nacionals les descrivien com una "necessària exterminació de feristales"; després, naturalment, foren només els "rojos" els quihaviencomès les barbaritats. I, sobretot, dels esdeveniments succeïts a Mallorca, no se n'ha sabut pràcticament res. Si Bernanos no hagués escrit el seu ardent testimoniatge *Les grands cimetières sous la lune*, probablement ningú, defora de l'illa, no hagués sabut res mai del que hi passà.

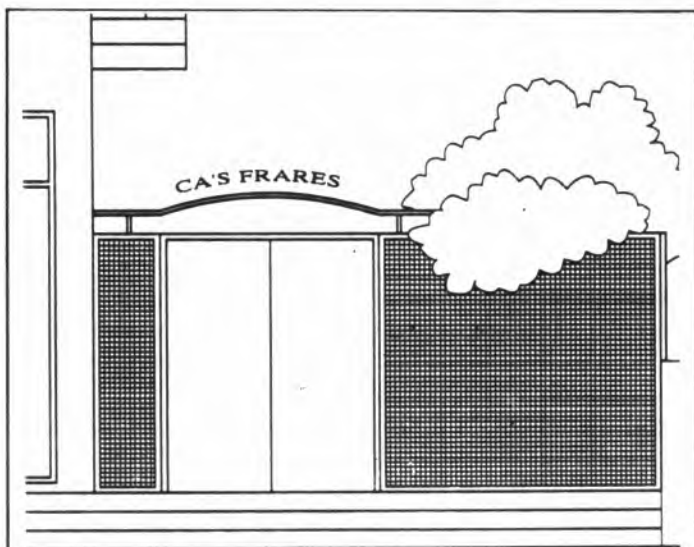
Però, qui llegeix avui Bernanos? Ara, a Mallorca, els turistes hi prenen el sol, es diverteixen, passen en autocars pels llocs on tot això ha passat, ignorants i inconients.

I la gent que visqué aquest episodi, les vídues i els fills de les víctimes, s'estimen més no parlar-ne de tot allò. han tornat vells i de qualque manera han reprimit aquest mal son del passat. I molts d'ells, encara, tenen por de parlar-ne.

Tot això s'esdevingué fa més de quaranta anys. Ha passat a la història i hi ha qui pensa que les coses del passat cal enterrar-les per a sempre. Però, el feixisme segueix, continua l'odi, la violència i la intimidació, segueixen les matances en països tan allunyats com Guatemala i El Salvador. I la pròpia Espanya, els successors directes d'aquells comandos de la mort que actuaven els anys trenta segueixen propagant les nefastes idees del nacisme. A Palma mateix, les parets estan cobertes de creus gammades, de pintades com aquestes: "Peligro, Judíos" o "El pueblo Nazi de Palma contra el alcalde socialista y judío".

Aquesta és la idea fonamental del present llibre: que el passat no és sols passat. Que, en certa manera, és tan actual com el present. Que no existeixen casos aïllats, que tot està interrelacionat, tant en l'espai com en el temps. Per això cal saber el que s'esdevingué en el passat. Perquè si no hem après del passat, els mateixos horrors poden tornar-se a repetir.

O, com diu l'historiador Hugh Thomas al pròleg del seu llibre *La Guerra Civil Española*: "...a pesar de todo, sospecho que el pasado sólo podrá ser enterrado cuando se conozca claramente la verdad respecto al mismo. Por eso creo que la preocupación por la historia contemporánea de la España moderna tiene que ser terapéutica".

VIVIENDAS, LOCALES
Y APARCAMIENTOS
DE CALIDAD

Av. Juan Servera Camps, 26 - CALA MILLOR
Tel. 56 81 81 - 55 15 57

**Librería
SANTIAGO**
**REVELAMOS FOTOS
EN 24 HORAS**

Calle Pedro A. Servera, 38 - Tel. 56 73 13
SON SERVERA

CAMPOS DE Golf

Sergi Ramis

La fiebre que lleva a construir masivamente campos de golf coincide con la campaña lanzada por los promotores turísticos para la captación de lo que se ha llamado «turismo de calidad». Bajo este eufemismo se quiere promover una nueva forma de elitismo deportivo y social, reservado exclusivamente para quienes gozan de un poder adquisitivo elevadísimo.

En efecto, no todo el mundo puede ser socio de un club de golf. En el Estado español las cuotas de inscripción varían entre los 3,5 y los 11 millones de pesetas, a los que hay que sumar una media de 150.000 pesetas en concepto de cuota anual. Con estas cifras, como es lógico, no muchos pueden practicar este deporte.

No es sólo un elitismo económico. El golf, después de que el tenis se haya popularizado hasta el punto de que hoy cualquiera puede practicarlo, parece el último refugio para los nostálgicos del imperio británico y sus trasnochadas costumbres. Como dato, señalemos que a mediados de 1990 estalló un gran escándalo en Estados Unidos al conocerse que el Shoal Creek Country Club de Birmingham, en el estado de Alabama, y otros 16 clubs más del país no admitían la presencia de socios negros. Aunque la mayoría de jugadores profesionales tuvieron la prudencia de callar, el «figura» Tom Watson no pudo reprimir el manifestar que cada club tiene derecho a admitir a quien desee.

Pero el golf no es únicamente un selecto apartheid para ricos. Es

Lobos con piel de cordero

En los últimos años, la construcción de campos de golf en nuestro país está proliferando como las setas en un otoño lluvioso. Este 'boom' no es casual: poco tiene que ver con la práctica del deporte y mucho con la especulación urbanística. Sin embargo, el golf ha sido presentado por sus promotores como una actividad dulce que acerca a la naturaleza y conserva el paisaje. Por contra, algunos estudios revelan que los campos de golf son una industria fuertemente contaminante.

también una nueva forma especulativa muy bien disfrazada, y un tipo de industria mucho más contaminante de lo que a simple vista pueda parecer.

Especular con los terrenos

Aunque hay campos de diferentes dimensiones, los más comunes son los de dieciocho hoyos, que requieren de una extensión de terreno entre las 55 y las 80 hectáreas.

Evidentemente, el emplazamiento ideal para los campos se localiza a pocos kilómetros de las grandes urbes y de las zonas turísticas masificadas, donde se encuentra el cliente potencial. Pero

encontrar en dichas áreas terrenos urbanizables de gran extensión es poco menos que imposible, de manera que el punto de mira de los promotores se vuelve hacia las fincas calificadas como agrícolas, rústicas o forestales, donde no se puede urbanizar. Aunque algunas empresas se han llevado sorpresas al encontrarse con agricultores que no quieren vender, lo más común es que el propietario prefiera millones en el bolsillo que cultivos poco rentables y trabajo desagradado.

Una vez adquiridos los terrenos, el siguiente paso es conseguir que el ayuntamiento o la comisión de urbanismo correspondiente acceda a la recalificación del terreno no urbanizable para que se pueda edificar. Convencer a unas

administraciones ya convencidas de antemano resulta más bien sencillo, amén de la «mordida» legal que representan los impuestos de un campo de golf, mucho más elevados que los que reportan las fincas agrícolas.

Nos encontramos así con el primer escalón especulativo. Se han comprado unos terrenos a un precio ridículo e inmediatamente multiplican su valor, ya que se les declara urbanizables. En muchos casos la empresa compradora no tiene intención de construir el campo de golf, sino que revende el terreno a una que quiere hacerlo.

¿Por qué la Administración asiste impasible a estos chanchullos a la luz del día? Siempre que nos enfrentamos con asuntos que implican a las autoridades locales se da el mismo caso. Promotores y políticos frecuentemente son una misma persona. Por otro lado, está la fiebre de promover el llamado turismo de calidad, máxime cuando comienzan a notarse bajones alarmantes en el número de visitantes. Desde todos los niveles de la Administración se está potenciando el golf como fuente generadora de riqueza.

Valga como ejemplo un informe elaborado en 1986 por la subdirección general del Instituto de Estudios Turísticos, que depende del correspondiente ministerio. En él se señala la conveniencia de que se construyan en el Estado español más de 250 campos de golf hasta el año 2000¹.

«La tendencia actual de todos los países desarrollados es la preservación o construcción de grandes espacios verdes, que al mismo tiempo puedan servir de utilidad a sus ciudadanos. El escaso número de espacios naturales existentes en España hace que los campos de golf se configuren como una solución ideal para embellecer el entorno y dar cumplida satisfacción a las necesidades crecientes de ocio y distracción de la población. Lo que Florida es para Estados Unidos como centro vacacional y de golf, España podría ser para Europa.»

(Continuara)

El 2 de febrer, trobada de Corals a Son Servera

Avui nos trobam amb tots els membres de la Coral i amb el seu Director, per parlar del treball que estan fent, dels projectes que tenen i sobretot de la 1ª Trobada de Corals a Son Servera.

El mes de febrer, dia de Sant Ignaci, es celebra la primera Trobada de Corals, a Son Servera organitzada per la Coral de Son Servera. El concert es farà a l'Església de Sant Joan Baptista, a les 20'15 hores.

-Com va ser que vos decidíreu a organitzar una activitat com aquesta?

-Per moltes raons. Primer perquè mos feia il·lusió participar, cantant, a una festa tan celebrada com aquesta, i també per animar a la gent que estigui un poc preparada que vengui a cantar amb noltros.

-Quantes corals hi participaran?

-Tenim confirmada l'assistència de 7 Corals, que són les següents: «Ars Antiqua» de Manacor, «Estud vocal», també de Manacor; «S'Alzinar» de Capdepera, La «Coral de Vilafranca de Bonany»; la «Coral Fray Junípero Serra» de Petra, i la nostra, naturalment.

-Quin repertori interpretareu?

-Cada Coral cantarà dues cançons i al final en cantarem una tots plegats. El repertori és molt variat unes quantes cançons populars i la resta són obres d'autor, W.A. Mozart, D.B. Kodaly i altres.

-Teniu pensat fer altres concerts al llarg de l'any?

-Sí, pensam poder oferir-ne un abans de Setmana Santa i una altra per Sant Joan. Dos programes, per cert de contingut molt diferent.

-Quina és la situació actual de la Coral?

-Estam molt animats, però sabem que haurem de fer feina per oferir música vocal de qualitat. Animam a

tota aquella gent que tengui afició al cant i que vulgui dedicar-li un poc de temps, que vengui a cantar amb noltros.

-Com es pot aconseguir aquesta formació indispensable per fer bona música vocal?

-No se necessita tenir molta veu, però si unes aptituds mínimes, i procurar aprendre tot allò que és necessari per la bona emissió de la veu. És imprescindible ser disciplinat. És una llàstima que aquesta formació no es faci a l'escola al llarg de l'E.G.B.

-Què vos refereu a la disciplina o a la formació vocal?

-Mos referíem a la formació vocal

SERVINSA

SERVEIS INSULARS, S.A.

*La Direcció de l'empresa
vol donar les Bones Festes
als Serverins.*

Tel. 50 57 58 - 50 07 71
Obispo Llompart, 40
INCA

però ja que hi som...

-Quins objectius persegueix la Coral a més d'oferir-mos els concerts prevists?

-Per damunt de tot preté divertir i divertir-mos amb la música... Pensam que l'activitat musical ha d'estar present a totes les activitats de la vida. Com déiem abans, la formació individual i permanent com a cantaires, és també necessari un objectiu indispensable per obtenir una bona coral. No es tracta de formar grans solistes sinó de bons cantaires per una coral.

-Hem sentit a dir que voleu formar una coral juvenil. Què es vere?

-Si, la Coral pretén facilitar i ajudar a promoure la creació d'una coral formada per gent jove, que estudien música o que estiguin decidits a aprendre'n. De fet, pel concert de la Trobada ja vendran a cantar amb noltros una bona partida de nines provinents de l'escola de Cala Millor i de la de Sa Coma.

-Com està l'ambient musical a Son Servera?

-En aquest moment molt bé i amb possibilitats de què la joventut s'interessa per aquesta activitat artística graficint i també tan formativa. L'Escola de Música tot i que són evidents les seves limitacions perquè la seva creació és molt recent, és de fet l'única possibilitat d'aprenentatge de la música instrumental. L'activitat de la Banda Municipal proporciona als estudiants de música la possibilitat de tocar i d'interpretar, i és un al·licient que no sempre es troba només en lo estrictament acadèmic. La creació de les Joventuts Musicals a Son Servera significa que amb la seva feina posen

al nostre abast unes manifestacions musicals que d'altra manera no tindríem accés a elles.

-Què pensau que s'hauria de fer per obtenir una situació òptima?

-Moltes coses, però sobretot, no dependre quasi exclusivament de la bona voluntat d'un grapat de persones. Fa falta una major participació de la gent i una millor planificació de subvencions.

-Voldríeu dir alguna cosa més?

-Voldríem agrair a l'Ajuntament de Son Servera la seva col·laboració i també la de les entitats privades que mos han recolzat i també han col·laborat perquè sia possible la celebració d'aquesta Trobada.

I res més, recordar-vos que vos esperam a tots el DISSABTE, DIA 2 DE FEBRER, A LES 20'15 HORES, DESPRÉS DE LA CERIMÒNIA RELIGIOSA, A L'ESGLÉSIA DE SANT

JOAN BAPTISTA.
VOS ESPERAM.

Fontanería
Calefacción
Energía Solar
B. Sumergidas
Piscinas

Muebles de baño y accesorios
Aire acondicionado

Instalaciones
de gas:
Butano
Propano
Ciudad

RAFAEL MARTIN CALAFAT

Calle Lepanto, 43 - Tel. 56 75 59 SON SERVERA

**ENERO - FEBRERO
CALENTADORES A GAS**

SAUNIER DUVAL

10 l./min. _____ 36.900 pts.
10 l./ min sin piloto _____ 46.900 pts.

OTSEIN

10 l./min. _____ 28.900 pts.
5 l./min. _____ 20.900 pts.

CALENTADORES ELECTRICOS: LIKE

80 l. _____ 25.900 pts.

MONTADOS (I.V.A. Incluido)

Ses gloses d'en Pep «Pastanaga»

Obrim aquesta secció,
perque ens volem superar,
això no és autoalabar,
sencillament fer-ho amb humor.

Hem fitxat un glosador,
i li hem donat llibertat,
tant si és fat, com si és salat,
serà la seva opinió.

Lo més convenient serà
q'ell mateix es presenti,
i que digui lo que pensi,
referent al seu glosar.

Me diven en Pep Pastanaga
i som un poc caparrut,
malait i geniut,
malsofrit qualche vegada.

Som del tot independent,
i així vull ser conegut,
no donaré massa gust
a qualche tipo de gent.

Començaré per Sa Font
lis donaré una pasada
tota s'aigua li ha vesada
no tenen ni presupost.

A sa Font de tot trobam
mallorquins i forasters,
genteta amb molt de «barram»,
però sempre «fontaners».

En Sebastià es un reputa
a tothom dona garrot
malgrat vos sembli barrut
vos jur que és un bon chicot.

També hi ha un capellà,
que mos fa qualche sermó,
lo que diu no té valor,
es Nòbel no mos durà.

En Mateu es «es xafarder»,
és molt llarg tot lo que escriu,
desvariateg en lo que diu,
vessa com a un pané.

Es pesavi escriu curtet,
pens que això és el que ha de fer,
això és lo que mos convé,
ja que es bastant xeraquet.

S'unic que tenia «maña»,
en l'assumpte de glosar,
s'únic que sabia rimar,
era l'amo en Joan «baña».

També tocam el deport,
Fernando és l'encarregat,
com que no està gaire fort,
escriu qualche desbarat.

En Robí tresca pels mons
per donarnos a conèixer,
artistes i exposicions,
mos cultiva i mos fa créixer.

També tenim un chileno,
que mos xerra un poc de tot,
qualque pic treu el garrot,
per fotre als «mando y ordeno».

Per últim el director,
d'aquesta publicació,
diven que és tot un senyor
... per a mi q'és un poc collò
un poc encollonador,
xefarder i adulador
i amic de dar-mos bastó.

¿Vos ho podiau pensar,
avui son els «fontaners»,
i no siran ells domés
els proxims,...¿qui seran?...
¿l'Ajuntament?...
¿la tercera edat,...
Es clero...?...

JOYERIA Y FOTOGRAFIA - TROFEOS DEPORTIVOS Y GRABADOS - REPARACIONES EN GENERAL

JOYERIAS CALA MILLOR KATIA

EN ORO, PRECIOS SIN COMPETENCIA

LOS MEJORES TROFEOS A LOS MEJORES PRECIOS

Avd. Cristobal Colón, 15, 54 y 64 - Tel. 58 54 69 - 58 57 12 - 58 81 15

L'Església nova (II)

Encetada ja la primera entrega del manuscrit, on se fa referència a la construcció de l'esmentat edifici, vull a continuació relatar-vos els fets que dugueren en conseqüència tots ells, apart de la contractació de l'arquitecte D. Joan Rubió i Bellver, i sobretot els preparatius de la festa que feren per col·locar la primera pedra.

Vos deia a la introducció que després d'haver mirat totes les possibilitats que tenia l'església vella, decidiren a una reunió a la Sala, el fer tots els tràmits que feren falta per la compra dels solars dels carrers de Dr. Esteva i del Carrer de les Creus, també vos deia que el capellà Pentinat i el Sr. Rector D. Bartomeu Pastor no havien deixat de fer passes perquè dita construcció anàs envant. Ara bé va ser per mediació de D. Antoni Maria Alcover, Secretari Episcopal, que entraren en contacte amb D. Joan Rubió i Bellver, Arquitecte deixeble de Gaudí que féu els plànols per la construcció de dit edifici. Vos he de dir també que els primers plànols no tenien res que veure amb els actuals, per tenir els resultats que tenim ara, va ser necessari el fer una modificació que vos contaré més endavant.

Un poc d'història de dit senyor Rubió seria com segueix, quan el dia 24 d'abril de 1871 neix a Reus Joan Rubió i Bellver es viu en el temps de la deixada política de Prim i la feble Monarquia d'Amadeu I de Savoia que donaria pas a la primera República, els Rubió eren des de les primeres de segle agricultors i vivien prop de Vendrell. Joan era germà de tres fills més haguts en el matrimoni, com era molt espabilat tot d'una passà a formar part de l'escola d'arquitectes de Barcelona, on agafà mèrits i experiència per després de deu anys, formar part de l'escola de Gaudí ara bé no satisfet amb els resultats, aconseguí després d'un parell d'anys tenir la seva pròpia obra, resalt d'ella la construcció de la façana principal de l'església

de Sóller i també, la del Banc de Sóller (avui Banc de Crèdit Balear). He de dir que l'Església Nova de Son Servera va ser una de les seves primeres obres, la data de 1910 que posà l'autor damunt el llibre de la seva vida, és del tot molt insegura, si miram que a l'Agost de 1905 es col·locà la primera pedra és del tot impossible que en el 1910 presentàs l'aspecte que té en el llibre, per ser així com diu hauria de ser l'any 1921 o més tard.

Ara que sabem un poc més que sabíem de l'arquitecte, anem a veure com va ser el començament de les obres. Trec un manuscrit, «Per el poble havia correut la notícia que s'havia fet barrina amb l'amo Rafel Madó per comprar la casa i corral situada en el carrer de les creus per 950 duros. La notícia resultà verídica i el diumenge següent s'anuncià a damunt la trona, donat una passa de gigant per seguir amb el projecte, una capta per el poble i algunes llimosnes vingu-

des dels senyors foresters que tenien possessions dins Son Servera, donar l'ingrés suficient per anar endavant. Per aquell temps s'ha de tenir en compte que l'any que m'hos ocupa va ser dolent per la cullita esgarrada i també que la gent no poria ajudar més que lo que heu va fer. Ara bé vorem com per preparar la festa de la primera pedra, s'hi abocar tothom estaim a dia 27 d'Agost de 1905.

«Dos dies abans del senyalat per la festa l'Ajuntament començar a adornar els carrers així com millor sabia, perquè la festa resultàs lo més lluida possible. Es va convidar el Sr. Bisbe perquè vengués a oficiar i tot havia de quedar bé per a rebrar tan distinguida personalitat, en el trast es va fer una envalada de murta amb un cadafal, perquè a l'hora d'oficiar no els pegàs el sol del mes de Agost. Dins el carrer d'es Moli (avui Pere Antoni Servera), no veien el cel, per causa de

l'enfilai de banderetes que havien penjat, pareixia un entoldat, donant un vistossidat lluida al carrer. Entre C'an Boira i C'an Domingo Poblér, aixecaren un arc de murta, fou una llastima que no quedàs més dret vist el seu company a l'altra part del carrer que feia molta de planta.

El dissapte de la festa arribar el poble Mn. Alcover i D. Joan Rubió portant els plans de la futura construcció, era el detall gotic amb 18 columnes, tres naus totes ajuntates amb arcs del mateix estil, tots ells estaven fets amb un to seriós i amb molt de gust per part de dit senyor el qual era, amb aquestes cosses molt disciplinat i compotent. (un altre article vos contaré la discussió que va tenir amb l'amo Biel Figó, que era el Mestre d'obres).

Així com s'acostava la nit, la gent del poble més s'afanyava per enllestir tota la decoració del poble, les dues places pareixien més frondosos pinars per tota la quantitat de vert qu'havien posat, Son Servera

poble agrícola i tranquil per si, havia pres un altre torn per convertir-se en poble industrial».

En el carrer de ca S'Hereu, avui carrer del Sol, també la decoració hi havia arribat, tota a base de pi, pareixia que la muntanya s'havia traslladat al poble per tal acontereixement, en el mig de la plaça havien muntat també un cadafal on el dia següent Mestre Miquel Solaes, en Francesc Garrover, en Perllongue i altres, cantadors i sonadors havien de deixar sentir les seves tonades de fandangos i copeos, les parelles ballarien les mateixes i més mateixes que cantaria Mestre Antoni Tiró.

Com hem vist a l'escrit tot estava més que a punt per rebre el Bisbe i tot l'acompanyament que ell portava, per això el poble treballà fins altes hores per deixar-ho tot a punt i enllestit i que no faltàs de res, tota la il·lusió estava en l'endemà que era el dia de la festa. Notareu també que encara no vos hi pos res de contes, vos demanareu perquè, idò bé

el cas és que el llibre de contes no comença fins el març de 1906 tot aquest temps es dugueren segurament a un llibret apart per llavors en veure que l'obra anava avançant posar-ho tot a net, no vol dir que haguessin d'amagar res però, estava més ben fet així per dur les coses clares.

FE D'ERRADES

Notareu al final de l'escrit anterior que vos hi posam la reproducció de la introducció del manuscrit, idò bé per falta d'espai a l'editorial no l'hi posàrem, en aquest número la podeu veure talment com està escrita, podreu veure també el que vos comentava de l'escriptura.

També fer-vos notar que per error de la impremta en el lloc aquí on diu Carrer Dr. Esteva, hi posaren Dr. Servera, demanam disculpes i vos promet que procuraré que no torni succeir. Moltes gràcies.

Salvador Servera

OPEL CALA MILLOR AUTO SANGAR, S.A.

*PASEN Y COMPRUEBEN NUESTRAS OFERTAS ESPECIALES EN
OPEL KADET, OPEL VECTRA, OPEL CORSA Y FURGONETAS
VENGAN Y ESTUDIAREMOS SU FORMA DE PAGO*

Exposición y ventas: Cl. Son Corp, 39 - Tel. 58 66 72 - CALA MILLOR

SERVICIO PERMANENTE DE GRUAS: TEL. 58 56 80

Sant Antoni 1991

Port ser la guerra del Golf haguí estat la culpable, també pot ser que la crisi i per ella la masiva fuga de peninsulars, lo cert es que enguany, ni les festes de Nadal, ni tampoc les de Sant Antoni han duit la moguda d'altres anys, sense anar més enlluny, l'animació de l'any passat.

El vespre dels foguerons, l'acompanyament al dimoni i a la Banda de Música fou bastant magra, si el comparem amb l'any passat que arribarem a ser més de trescentes persones. Llavors, ja encesos, malgrat hi va haver molts, més de trenta a Son Servera i prop de deu a Cala Millor, no s'estorbà molt la gent per replegar i fogir cap a ca seva. La sorpresa fou la guerra, que just començà aquest vespre de foc i fum i cantades de dimonis.

L'endemà, al matí, com sempre, dimonis i músics féren tot el poble, cantó per cantó, Toni per Toni, fent bulla i festa malgrat els ànims eren pocs per mor de que qui més qui manco «dormí» amb l'orella aferrada a la radio.

Ja el capvespre, damunt les tres i mitja, autoritats, músics i dimonis, amés de poble, tots plegats anarem a veure a San Pau, i a veure el corp devallar el pá. Després les beneides, magretes, però hermoses. Es molt hermos veure participar als nins, vestits de mil formes, petits i grans, a més d'altres que com cada any participaren a les beneides, tal es el cas d'en Toni bosco, o del Biel Capó i companyia, etc. Cavalls, molts de cavalls i cans, també ens donaren una mostra del que hi ha pel terme en aquest tipus d'animals. En resum, unes festes que si bé no han estades de les millors que hem tengudes, tampoc fóren dolentes.

Malgrat un poc tard, molts d'anys a n'es Tonis i Tonines.

LA CASA DEL CUADRO

Na Liambies, 8
CALA MILLOR

Constatado el enorme interés creado en la comarca de Son Servera - Cala Millor, en la pintura, Marcelo Boffa les ofrece la gran oportunidad de asistir a clases de pintura y dibujo, dirigidas por la mano maestra de Javier Vivanco.

Para suscripciones, en la Casa del Cuadro

NOTA: La Casa del Cuadro facilitará, a precio de pintor, todo el material necesario, y además, un 20% de descuento

La Fundació March

ROBÍ DE B.

Si aquest any passat varen esser notícies moltes coses al món de l'art, recordem subhastes milionàries per un Van Gogh, Picasso, etc... falsificacions de Barceló, etc..., visites del Pintor Tàpies, el Dalai Lama amb els seus monjos budistes a Pollença, que ja havia donat informació suficient a un número anterior, i moltes coses més igualment interessants que no hi ha el perquè haver de tornar repetir. A Mallorca, i a Ciutat en concret, a partir d'ara comptarà amb un centre nou d'art, en aquest cas una fundació d'un il·lustre mallorquí: Joan March i Ordinas.

Al carrer Sant Miquel, nº 11 antigament era una fonda o posada, va ser comprada per la família March per fer-hi les seves primeres oficines de la Banca March. Ara ja, totalment restaurades, disposa de centre d'adults a la planta baixa així com vàries dependències més, i a dalt la fundació d'art.

El dia 14 de desembre, una data molt assenyalada, ja que obria les portes

als visitants, aquest Museu que es coneixerà amb el nom: Col·lecció March. Art Espanyol Contemporani, el dia de la inauguració va anar-hi gent de tota mena: polítics, banquers, xupòpters (traducció literal del castellà: chupópteros) normalment seria un museu com qualsevol altre, però el fa especial que dins les seves set sales i les 36 obres d'altres 36 pintors i que estan penjades a les parets unes i altres obres a terra (s'entén, escultures), ens resumesquin cent anys de pintura nacional, ni més

ni menys. Començant pels tres antic Picasso; La Tête de femme, de la sèrie «Las señoritas de Aviñón», passam per: Carafe et bol de

Juan Gris, de Dalí. Fins els més joves: Ferran García Sevilla amb bajorrelieve i Miquel Barceló amb La Flaque. No ens hem d'oblidar de Perroquet de Joan Miró; Dea d'Antonio Saura., també, hem d'anomenar als no menys coneguts: Tàpies, Miralles, Cuixart, Chi Llidà, Guinovart, Mompó, tots ells i altres estan presents amb les seves obres a aquest Museu que romandrà obert per noltros, residents mallorquins, etc...

Gratuïts i pels visitants 200 «peles» els costarà l'entrada. Però realment valdrà la pena, perquè no cada dia, un pot veure obres d'aquesta envergadura. Només el seu valor aproximat total, podrien viure un parell de centes de famílies a «cos de rei» tota la seva vida i molt més.

Picasso

Ana M.ª Cruz Fernández
José Macizo Cañadas
Agente de Seguros

Mare Nostrum

SEGUROS Y REASEGUROS

C/. Na Lliambies, 3 - Tel. 58 62 24
07560 - CALA MILLOR

SUPERMERCADO

ALD

GRUPO IFA

SON SERVERA

C/. Prebistero Pentinat, 3 - Tel. 56 71 76

**ALIMENTOS CONGELADOS, CARNES FRESCAS
Y FRUTERIA**

G.A.T. 820 Telefax 586470
 Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanel·la, 12 Carretera Cala Agulla, 19
 Tels.: (971) 585515 - 585552 Tels.: (971) 564300 - 564017
CALA MILLOR **CALA RATJADA**

OFERTA ESPECIAL A LISBOA

7 noches 1ª. pax _____ 43.300 pts.
 2ª. pax _____ 20.700 pts.

CARNAVAL EN VENECIA

(del 6 al 13 febrero) desde _____ 42.400 pts.

TENERIFE

llevese a su acompañante por la mitad de precio
 hotel ****. 7 noches _____ 50.800 pts.
 2ª. pax. _____ 25.400 pts.

OFERTA ESPECIAL A LA MEJOR PLAYA DEL CARIBE

República Dominicana 9 días _____ 109.900 pts.
 ITALIA AL COMPLETO. 10 días _____ 49.900 pts.
 AUSTRIA AL COMPLETO. 10 días _____ 52.900 pts.
 DUSSELDORF. avión ida/vuelta _____ 29.000 pts.
 NUEVA YORK. avión ida/vuelta _____ 49.900 pts.

Disponemos de una amplia oferta de vacaciones en
 la NIEVE, Esquí en ESPAÑA, ANDORRA, FRANCIA,
 SUIZA, AUSTRIA, ITALIA, etc.
Pídanos Información!

GINEBRA

Solo avión ida y vuelta _____ 29.000 pts.

GALICIA

Fin de semana desde 26.300 pts.

GALICIA SIN LIMITES

1 semana desde _____ 55.975 pts.

Incluye: Avión + hotel + coche alquiler

ESPECIAL FIN DE SEMANA EN

ANDORRA

15.000

PTS.

Incluye: Barco, bus, hotel ***
 (media pensión). Seguro de viaje

ROJERIAS

Tenemos, y ondea en nuestra playa la «Bandera Azul» que es signo de calidad, y todos tan contentos, pero los que salen en la foto no piensan que si se pusieran unos servicios de duchas y W.C., los méritos serían mayores, y si además tuviéramos un vigía salvavidas en la playa conseguiríamos también rebajar el número de accidentes, algunos de ellos con trágicas consecuencias, que en ellos se producen.

Empezamos un nuevo año y con él, la esperanza de que los nuestros regidores se comporten como los Reyes Magos y consigan imponer su programa electoral a los intereses de unos pocos (léase campo de Golf, puerto deportivo, urbanizaciones dudosas, etc.) y de esa manera a lo mejor aportan algo a la paz y felicidad que tanto nos deseamos por estas fechas.

Rojo

Comercial
Eléctrica Fullana
INSTALACIONES ELECTRICAS

C/. Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45
SON SERVERA

El Badía al día, hasta el 15 de enero

Estos son los resultados de todas las categorías del club del BADIA DE CALA MILLOR en que después de disputadas 21 jornadas en 3ª división, 18 en juveniles regional «A», 16 en cadetes, 16 en infantiles, 15 en benjamines, los resultados y clasificaciones demuestran que son los benjamines «A» del BADIA los que tiene el mejor promedio, estan en 2º con 15 partidos disputados, 14 ganados, ningún empate y se están recuperando de su primera temporada en la competición y el último partido lograron al Porreres por 5 a 1 y eso quiere decir que no se conformaran con ser los penúltimos y están aprendiendo rápido para subir puestos en la segunda vuelta, están en el puesto 11º con 12 partidos disputados, 1 ganado y 9 perdidos, 12 goles a favor, 32 en contra y 4 puntos, con 1 partido menos. Los infantiles, están teniendo una temporada muy irregular y de acoplamiento como equipo, a pesar que en los últimos partidos están demostrando que se están convirtiendo en un equipo más compacto y

pueden mejorar la clasificación, pues disponen de un gran conjunto, están en el puesto 12º, llevan disputados 16 encuentros, 5 ganados, 2 empates y 9 perdidos, 32 goles a favor, 44 en contra y 12 puntos. Los cadetes, están también dando una gran temporada de la mano de Magin y demuestran que para la temporada siguiente tienen un gran conjunto para disputar los primeros puestos, pues, ya en ésta lo están logrando, con 15 partidos jugados, son 10 ganados, 3 empates y 2 perdidos, 44 goles a favor, 13 en contra y 23 puntos, con un partido menos. En juveniles 1ª regional «A» es fantástica la temporada

que están realizando, de la mano de un gran maestro como es Pedro González y es difícil destacar a algún jugador entre los demás, pues todos en conjunto estan demostrando la calidad que tienen, para estar en el puesto que tienen en la clasificación, son 5º con 15 partidos disputados, 9 ganados, 3 perdidos y 3 empatados, 23 goles a favor, 17 en contra y 21 puntos, con dos partidos menos. Los chicos de 3ª división que más se puede decir de ellos, salvo que perdonaron al Cardessar cediéndoles un punto, es el primer empate dentro de casa y que fue un partido un tanto aburrido y a pesar que la afición, esta

vez si respondió al equipo, se mereció algo más que un empate, pero a pesar de eso también están haciendo una regular campaña y estan a la altura de la categoría en que juegan, llevan 21 partidos jugados, 10 ganados, 5 empatados y 6 perdidos, 34 goles a favor, 19 en contra, con 25 puntos y 5 positivos, lo cual demuestra que la cantera del BADIA DE CALA MILLOR tiene una cantera para que se sepa del BADIA durante bastantes años y que será un club a batir en todas sus categorías, ánimo a todos y que el año que vamos a empezar os traiga lo mejor en el deporte rey.

NINS i NINES
BOUTIQUE

Maria Massanet

*Plaça Antoni Maura, 12 * 07550 - Son Servera*

Cita con: Magín Durán

Debido al gran momento del equipo de Cadetes del BADIA en la liga de esta temporada 90-91 y al gran juego que están realizando sus jugadores, nos hemos dirigido a su entrenador Magín Durán, que muy gustosamente ha atendido a «SA FONT» para responder a nuestras preguntas que sin duda hablaremos del pasado, presente y futuro de su equipo y su trayectoria como entrenador. En primer lugar, el primer año hiciste campeones de su grupo a los Benjamines del BADIA, el segundo año dirigiste a los Infantiles y creo que fue de transición y esta temporada diriges a los mismos

chicos, pero esta vez en categoría de Cadetes, la posición en la tabla la tenéis inmejorable. ¿Tu objetivo en esta temporada es ser campeones?

-Bueno, ya estuve un año antes con los alevines, con Toni Fernández y ya fuimos subcampeones, en el fútbol base ser campeones es muy elástico y lo que pretendemos sobre todo es formar jugadores y deportistas de cara al futuro, ahora si se puede llegar primero, segundo o tercero, intentamos llegar siempre al máximo, pero sobre todo formar jugadores.

-¿Y después para la próxima temporada, tie-

nes planes concretos?

-No, hacia la próxima temporada no hay nada.

-¿Cómo ves a los componentes de tu equipo?

-Bueno, como «equipo» forman un equipo sensacional, yo firmaría ahora mismo trabajar siempre, con un grupo humano como el que hay en el equipo.

-¿A quién destacarías más?

-A todos sin distinciones.

-¿Es verdad que no consientes el exceso de individualidad entre tus pupilos?

-No, se tiene que jugar individualmente, ahora yo siempre pregonó el juego en equipo, porque cuando se juega al fútbol, lo primero que intentas es que todo el mundo participe y

jueguen en equipo, ahora si hay individualidades, vienen las rencillas y envidias y como consecuente las lesiones yo quiero que todos jueguen para todos.

-¿Que secreto tienes para tener el equipo donde está?

-Aquí no hay secreto, aquí el trabajo es de los muchachos, ellos van siguiendo los consejos que les voy dando, ponen todo lo que ellos tienen y ahí están.

-¿Te gustaría entrenar, algún día al primer equipo?

-Bueno, esto siempre pasa por la cabeza, ahora que llegué o no llegué, ya veremos, me encuentro agusto donde estoy por ahora esperemos pues.

-¿Que has tenido de positivo y negativo en el 90?

-Yo positivo, que te

jardineria grèvol

garden center

Bones Festes

C/. General Franco, 29
07 550 - Son Servera (Mallorca)

Teléfono: 56 74 54 - 56 74 86
Fax 56 81 31

diría, la consecución del título regional que saqué, haber trabajado con estos chavales, desde infantiles. En lo negativo, unos cuantos problemas que hubo, problemas casi extradeportivos, que se fueron tres chavales que nunca se tenían que haber ido, me enteré casi al final de temporada cual fue el motivo, pero nada más.

-¿Qué te parece, las posiciones de los diferentes equipos del Club?

-Yo creo que inmejorables, empezando desde abajo hasta los de arriba, de los benjamines sin comentarios, están arriba, los pequeños, los ves cada día que van a más, los de Julio Prohl segundos, los infantiles los ves que van aprendiendo a jugar, un equipo remodelado, así como los cadetes también, los juveniles arriba y el primer equipo no hablemos pues arriba también.

-Deportivamente hablando, ¿qué le pedirías a la Directiva para el 91?

Se queda pensando, sopla y contesta.- No se, es difícil pedir cosas, hombre se podían pedir muchas cosas, ahora también es verdad que ha habido problemas, pero las cosas que les vamos pidiendo más o menos nos lo están dando en la medida que pueden, seguir una trayec-

toria ascendente y todos a una.

-¿Crees que el club debería tener más subvenciones, por parte de las instituciones, para mejorar el potencial de deportistas que tenemos, para poder competir más con otros equipos de más alto nivel económico?

-Bueno, yo aquí en esto, no quiero meterme, porque no se exactamente como está la cosa de sub-

venciones, ahora si tuviera que mirarse hacia un futuro no muy lejano, intentar ascender a un equipo a categoría nacional, esto ya es cosa de la directiva buscar las subvenciones.

-Bueno, la siguiente pregunta se la suelo hacer a todos mis entrevistados, porque creo que es un tema muy preocupante. ¿Que piensas de los chicos que toman drogas?

-Esto es un tema que tiene mucho que hablar y yo prefiero no hablar, porque ya no se habla de drogas se trata de asesinar a la juventud, así de claro, aunque no venga a cuento leí el otro día un escrito que ahora no recuerdo pero era muy duro para los chicos que la toman.

-¿El deporte, una solución contra las drogas?

-Bueno, es el deporte, es el trabajo, es el estudio, es todo, es que la vida misma es una lucha contra la droga, solución es erradicar la raíz a los señores que venden drogas, camellos y demás tribus, que es el principio del problema.

-Bueno, y ya para terminar y no alargarnos mucho en la entrevista, te pido un deseo deportivo para el 91.

-Pues, ahora mismo, terminar la temporada con los cadetes, yo que te diría

terminar la liga lo más alto que podamos, si es primero, primero, si es segundo, segundo y si es tercero pues tercero, como se que van a dar todo lo que tienen, terminen donde terminen me daré por satisfecho.

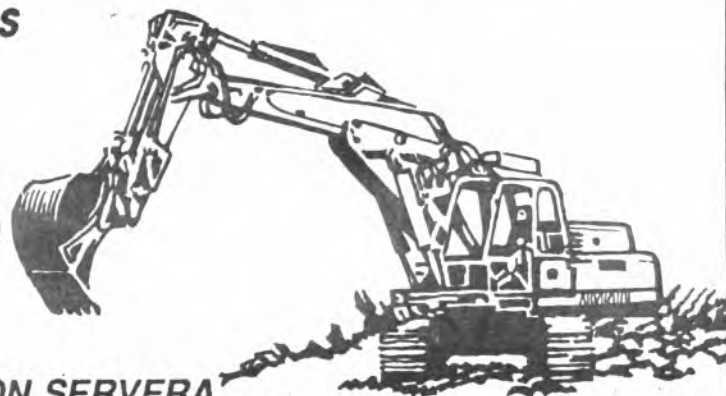
Y aunque le pedí que me vaticinara un resultado del partido que tenían que disputar contra el Escolar, me respondió que ellos irían a por los dos puntos, pueden empatar, ganar o perder, ahora si pierden, lo harán con deportividad, esto por descontado, los chicos están mentalizados para ganar y si se pierde no pasa nada, es un torrente que sigue su curso. Lo que sí es seguro es reseñar la gran calidad deportiva de este hombre, que día a día está entregado al deporte y que cada vez va más arriba si cabe, está imparable y ojalá algún día no muy lejano la veamos con el equipo grande siempre a las órdenes de la Directiva y a la misma vez enseñando a los pequeños que también se que le gusta, así pues estimado Magín desde las páginas de «SA FONT» te deseamos los mejores éxitos para tí, para el club y que se cumplan todos tus deseos.

Excavaciones y Transportes

JOSE VIÑAS

C/. Orlandis, 9
Teléfono 56 70 31

SON SERVERA

CAFETERIA

SA MARINA

Patrocina

Portero menos goleado

A y B

BENJAMINES

JUAN (Benjamines B) _____	25 puntos
ALAN (Benjamines A) _____	19 puntos
ALBERTO (Benjamines A) _____	15 puntos

FOTO

FERNANDO

Patrocina

Máximo goleador

A y B

BENJAMINES

ANGEL _____	23
MIGUELITO _____	16
ROBERTO _____	10
FERNANDO _____	8
MICHEL _____	7
JULIAN _____	6
J. ALCOVER _____	4
MATIAS _____	3
LUIS JAVIER _____	1
A. BRUNET _____	1

BAR

PEPE

Patrocina

Trofeo Regularidad

A y B

BENJAMINES

FERNANDO _____	24
MIGUELITO _____	21
ANGEL _____	21
JULIAN _____	20
MICHEL _____	19
ROBERTO _____	16
MATIAS _____	12
J. ALCOVER _____	11
JOSE _____	6
LUIS JAVIER _____	4
A. BRUNET _____	4
M. ESTRANY _____	4

PASTELERIA PANADERIA

SALON DE TÉ

García

C/. Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55

ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,
BODAS Y COMUNIONES

Hoy hablamos con...

Joaquín Martínez Sánchez J.R.

«Máximo goleador en la categoría infantil»

Robí de B.

Casi el último de la saga de los Martínez nos cuenta que ya lleva cuatro años jugando al Fútbol, ahora tiene 12 años, la temporada pasada metió 10 goles como 10 soles y este año lleva 12 en lo que van de las 15 jornadas disputadas, o sea, que le sae a un gol por partido. De promedio que empiecen los ojeadores a no perderle de vista que si este no se despista va para artista del fútbol, claro. Siempre ha llevado la misma camiseta, no se ha descamisado nunca y siempre con los colores del Badía de Cala Millor. Pero entrenan en Son SServera y hay que ver el camino de los vestuarios. De miedo hay para darse un porrazo.

-¿Y los Reyes Magos te trajeron muchas cosas?

-Me han traído un reloj y les pedi un juego de fútbol, pero no lo han tenido, es un juego como fútbolines. Los estudios mal, porque no me va bien no me gusta, estudiar y la primera evaluación suspendí 2 y a la segunda 5 y la tercera todavía no ha llegado, El deporte me gusta mucho, es lo que mejor me va.

-Tu familia te ayuda y apoya en la práctica del fútbol?

-Si, porque me compra todo lo que necesito y mi padre me acompaña a todos los partidos y no se pierde ni uno.

-¿Te gustaria llegar muy alto en este deporte?

-Si hasta lo que más se pueda, me gustaria llegar a primera división de mayor con el Madrid y jugar en el Bernabeu. De equipos extranjeros también hay algunos que me gustan pero a mi que no me quiten el Madrid.

-Hablemos un poco del entrenador: Juan Rodriguez León: ¿Os castiga mucho en los entrenamientos?

-No se porta bien con nosotros, no nos «mata» a correr, practicamos el dominio del balón, el control del balón, corremos una media hora depende, después chutamos a porteria y un partido para terminar con una buena ducha al final. Entrenamos tres días a la semana y el sábado el partido.

-El día de nochevieja en TVE salió el futurólogo Raphel diciendo que si se pedian tres deseos y se escribian sobre un papel quemándolo después con una vela se realizarían. Tú que los pedistes. ¿No habría uno de los tres para la mejoría de tu equipo, o mejor la ascensión en la tabla?

-Si pedí que superásemos la tabla de la clasificación, a ver si subiamos un poco más por que vamos por detrás.

-Tu equipo va bastante mal en la clasificación ¿A qué crees que se debe?

-Estamos muy bajos de moral y de entrenamiento. Asi parece que estamos bien pero los demás equipos entrenan más y están más fuertes aguantan mejor. Nosotros la prime-

ra parte jugamos bien pero en la segunda parte no. Si cada jugador nota un poco el cansancio, cuando nos juntamos todos es un mucho, ya que el equipo lo formamos todos.

-El año pasado no hubo ninguna casa comercial que te diera el trofeo del máximo goleador. En la categoría de alevines y tú fuistes el máximo goleador. Este año resulta que juegas en diferente categoría, infantiles, eres el máximo goleador con bastante diferencia sobre el segundo y mira que casualidad tan poco te promocionan. ¿Qué me puedes decir sobre esto?

-Pues parece como si nos tuvieran mania todos los equipos pues a ellos les dan copas y a nosotros no.

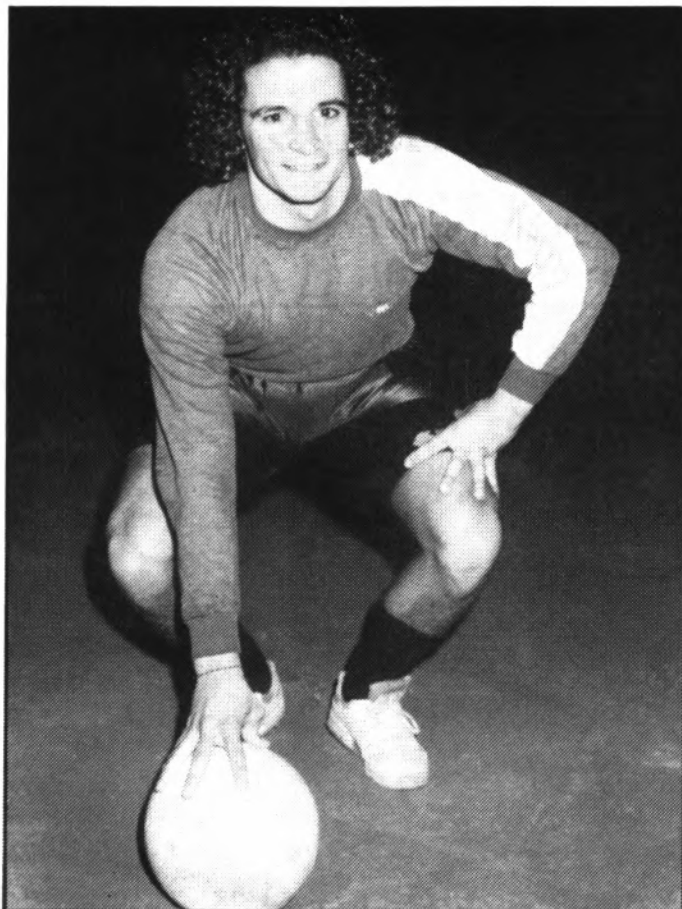
-¿Cuántas horas entrenais normalmente?

-Entrenos, entrenamos todos muy poco porque el entrenador tiene prisa y se tiene que ir a alguna parte y por eso creo que estamos flojos físicamente necesitamos más entrenamiento. Yo aparte voy a correr por la playa de Cala Millor y después al gimnasio Europa con Isidro y mi hermano. Allí hago un poco de pesas y gimnasia deportiva.

-¿Para empezar este año bien, que pedirías?

-Que se animen los chicos y aumentar en la tabla de la clasificación.

Cita con: Marcelino

Momento antes de que Marcelino se dirigiera a su entrenamiento con el equipo del Badia de Cala Millor y con el objetivo de tener una agradable charla sobre su persona y sobre los colores que defiende, muy amable aceptó mi proposición y retrasó su entreno durante unos minutos, gesto que de antemano agradezco, decir que su trayectoria deportiva cada vez está más alta y que el aficionado disfruta cuando está en el terreno defendiendo su parcela dentro del esquema de juego que aplica su entrenador.

-He apreciado que has reaparecido después de una lesión ¿Qué clase de lesión?

-Bueno es una rotura muscular que tuve, en el encuentro contra el San Rafael, que al esprintar noté un pinchazo, obtamos por el cambio el mister y yo y al final vimo que era una rotura muscular, que ha tenido apartado dos meses y esperemos que no me vuelva a suceder.

-Como te encuentras físicamente para jugar?

-Bueno físicamente me encuentro bien, pero para jugar bien creo que

JORBA'S

Moda Vaquera

C/ Parres, 2 Tel. 56 75 15

SON SERVERA · Mallorca

Les comunicamos que, a partir del 12 de febrero, tendremos a su disposición la moda PRIMAVERA - VERANO

me falta un veinte y cinco por ciento, aunque el domingo pasado tuve que jugar porque eramos pocos y físicamente me falta un poco para jugar al cien por cien.

-Como ves a este Badia, en esta temporada?

-Bueno este Badia, lo podemos ver todos que va muy bien, nadie se esperaba que estaríamos tan arriba con un equipo tan joven, que hay en esta categoría y esperemos meternos entre los cuatro primeros, para acceder a la liguilla de ascenso.

-Crees que esta temporada ha sido fácil conseguir el puesto que teneis en la tabla?

-Bueno fácil no es nada, cada partido se tiene que jugar dos puntos y todos los equipos salen a ganar, fácil no hay en esta categoría de tercera división. nadie te regala nada, yo creo que todos los puntos que hemos ganado y la posición en la tabla nos la merecemos por méritos propios.

-Con una leve sonrisa contesta.- Bueno el Manacor tiene un buen equipo y sería un buen rival en la tercera división no debemos olvidar que existe la rivalidad comarcal y siempre ha habido sus más y sus menos con el Manacor y si bajase a la tercera pues nada, jugaríamos contra ellos para ganar.

-Te gustaria fichar por un equipo de superior categoría?

-Eso es lo que a cualquier jugador

le gustaria, cada uno ya de por si entrena y trabaja en los partidos, da todo lo que lleva dentro para subir de categoría como el resto de mis compañeros.

-Crees que al Badia le interesa subir de categoría?

-Esto ya son problemas del club, yo no sé como está de momento el mister habló con todos nosotros y nos dijo que a él le gustaria estar entre los cuatro primeros, para jugar la liguilla de ascenso ahora si quieren subir o no eso ya es cosa de la directiva.

-Cómo ves la cantera del Badia?

-Pues he tenido el placer de ver algunos partidos de cadetes y benjamines y veo que estan muy bien sobre todo los de Jilio Proll tienen tres o cuatro que si no se pierden creo que haran un buen papel de cara al club.

-Un consejo para ellos?

-Un consejo pues que hagan lo que les dice el entrenador y aunque esto para ellos de momento es un juego, que sigan entrenando como hasta ahora y suerte.

Qué le pides al 91?

-Pues de momento al 91 le pido lo mismo que en el noventa, que en el fútbol nos ha ido bastante bien, yo me conformaría con que fuese igual que en el 90 incluso un poco mejor para meternos entre los cuatro primeros.

-Para tí que ha sido lo más positivo y lo más negativo del 90?

-Lo más positivo, es estar en este Badia con gente tan joven y jugar con ellos pues son compañeros que los he tenido siempre, lo más negativo la nota más triste del fútbol, que esta afición que tenemos no nos apoya todo los que toca, a mí entender la gente no estaba muy bien con el equipo debido a la renuncia a la categoría y no es justo que ahora que se ha hecho el equipo con gente de la cantera y joven, creo que es ahora cuando más necesitan que su afición les de su apoyo.

-La siguiente pregunta casi ya me la has contestado y es ¿A la afición que le pedirías?

-A la afición como te he dicho que por lo menos los partidos que juguemos en casa vengan a ver buen fútbol que no saldrán decepcionados, ya que los partidos que jugamos fuera de casa, por la distancia no pueden desplazarse, por lo menos los partidos de aquí que vengan y nos den su calor que como todo equipo y todo jugador necesita, yo como jugador lo sé que cuando la afición te apoya da mucho calor en el juego y la afición es como se llama el jugador número doce.

Y a la directiva?

-A la directiva por ahora se está portando muy bien esperemos que siga así y que podamos acabar bien la temporada y con una sonrisa en la boca.

Y con esa sonrisa en la boca y con esa ilusión que pone nuestro amigo Marcelino, le dejo que reanude su entrenamiento y esté al cien por cien y que nos deleite por lo menos con toda la ilusión que pone cuando pisa un terreno de juego deseándole que todos sus deseos se conviertan en realidad. Animo y esperemos que si el Badia vuelve a subir de categoría por méritos propios no caigamos en la burocracia de bajarlo otra vez y que si de verdad los aficionados desean ver buen fútbol contra buenos rivales, todos en general les damos su apoyo y que si de verdad aquí en esta zona nuestra que tanto queremos y adoramos no seamos el azmerreir de los demás, ya sabemos lo que cuesta ganar el dinero y que los buenos aficionados que los hay no estan en la labor de gastarlo que piensen en el ejemplo de Don Jesús Gil y Gil que ha hecho como tantos otros del deporte un negocio y una inversión de su dinero y el no regala nada a nadie, no es mi deseo comparar el Badia con el At. de Madrid pero es un ejemplo a seguir y esperemos que el que gane las próximas elecciones municipales sea un alcalde más deportivo, sea quien sea y apueste por el deporte, en concreto por el deporte base y que no solo sean los padres quien tengan que sacarlo adelante, junto con los buenos aficionados que tenemos aquí.

Texto y foto: Fernando González

clínica veterinaria

Joan morey obrador col: 360

"son servera"

CLINICA VETERINARIA «SON SERVERA»

Juan Morey Obrador
Veterinario Col. 360

Horario: Lunes, Martes, Jueves y Viernes, de 10 a 13,30 h - de 17 a 20 h.

Sábados: de 10 a 14 h.

Urgencias: 82 11 23 - 55 12 19

Cl. José Antonio, 18
07550 SON SERVERA
Tel. 56 74 74

expert

S. Quevedo

Calvo Sotelo, 34
Son Servera - Tel. 56 71 76

Molins, 9
Cala Millor - Tel. 58 67 93

- * INSTANTANEO
- * TOTAL
- * A SU MEDIDA

Lo último...
¡¡ATRÉVETE!!

Años de garantía

Y una póliza de seguro
contra incendio y robo

Gratis

3ª DIVISION

CLIB	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
IBIZA.....	21	14	6	1	32	9	34+12
AT.BALEARES.....	21	13	6	1	33	9	33+13
PLAYAS CALVIA.....	21	11	7	3	43	13	29+ 9
CALA DOR.....	21	9	9	3	27	17	27+ 5
BADIA.....	21	10	5	6	34	19	25+ 5
SEISLAN.....	21	10	4	7	25	20	24+ 4
POBLENSE.....	21	8	8	5	16	15	24+ 4
FERRIOLENSE.....	21	7	9	5	26	24	23+ 3
FERRERIAS.....	21	7	8	6	21	19	22
ALAYOR.....	21	6	9	6	28	19	21+ 1
ISLEÑO.....	21	7	6	8	21	24	20- 2
CARDESSAR.....	21	5	9	7	22	25	19- 3
SOLLER.....	21	6	6	9	14	20	18- 4
ARENAL.....	21	5	7	9	24	24	17- 3
P.D.STA.EULALIA.....	21	6	5	10	15	20	17- 5
PORTMANY.....	21	5	6	10	26	34	16- 6
ALCUDIA.....	21	5	4	12	19	41	14- 8
ALARO.....	21	6	2	13	18	42	14- 8
SAN RAFAEL.....	21	4	4	13	21	46	12- 8
H.ISLA BLANCA.....	21	3	5	13	19	45	11- 9

JUVENILES 1ª REGIONAL "A"

BARRACAR.....	18	12	1	5	43	25	25
SOLLER.....	17	11	1	5	39	20	23
POBLENSE.....	17	8	6	3	31	12	22
J.SALLISTA A.....	16	11	1	4	37	23	22
BADIA.....	15	9	3	3	23	17	21
MANACOR B.....	18	8	4	6	45	34	20
ESPAÑA.....	18	6	6	6	31	34	18
CAMPOS.....	15	8	1	7	32	17	17
FELANITX.....	17	6	3	8	24	23	15
POLLENSA.....	17	5	5	7	22	36	15
MURENSE.....	17	5	2	10	24	43	12
BINISALEM.....	17	4	3	10	25	51	11
ESCOLAR.....	17	2	4	11	14	37	8
PETRA.....	17	2	3	12	20	59	7

CADETES GRUPO A

ESCOLAR.....	16	11	5	0	35	8	27
MANACOR.....	16	11	4	1	73	10	26
CARDESSAR.....	16	10	5	1	30	9	25
BADIA.....	15	10	3	2	44	13	23
MARGARITENSE.....	16	8	4	4	22	23	20
MONTUIRI.....	16	6	4	6	29	21	16
CAMPOS.....	14	7	1	6	33	26	15
ESPAÑA.....	16	5	3	8	18	25	13
SES SALINES.....	16	6	1	9	21	36	13

AVANCE.....	16	4	4	8	22	33	12
BARRACAR.....	16	3	5	8	21	44	11
PORRERES.....	16	4	3	10	24	45	10
S'HORTA.....	16	2	3	11	13	42	7
COLONIA.....	15	0	2	13	8	58	1

INFANTILES 1ª REGIONAL A

OLIMPIC del M.....	16	16	0	0	79	5	32
POBLENSE.....	16	13	2	1	90	10	28
BINISALEM.....	16	13	1	2	50	16	27
BARRACAR.....	16	8	3	5	47	35	19
CAMPOS.....	16	6	6	4	49	27	18
J.SALLISTA.....	16	7	4	5	35	29	18
MURENSE.....	14	7	3	4	45	15	17
POLLENSA.....	16	6	4	6	25	17	16
P.POLLENSA.....	14	7	2	5	36	34	16
B.R.LLULL.....	16	5	2	9	43	45	12
BADIA.....	16	5	2	9	32	44	12
MONTUIRI.....	16	6	0	10	28	44	12
CARDESSAR.....	14	2	4	8	25	38	8
P.CRISTO.....	16	3	1	12	33	67	7
ESCOLAR.....	14	2	2	10	35	50	6
PETRA.....	16	0	0	16	24	78	0

BENJAMINES GRUPO F

SANTAÑY, A.....	14	14	0	0	114	4	28
BADIA.....	15	14	0	1	64	10	28
OLIMPIC.A.....	14	11	0	3	101	16	22
PORRERES.....	15	10	1	4	44	16	21
SES SALINES.....	15	10	1	4	59	33	21
APA.MONTUIRI.....	14	8	1	4	29	25	17
C.S.JORDI.....	15	8	0	7	34	27	16
ESPAÑA.....	14	7	1	6	26	33	15
BARRACAR.....	15	5	0	10	18	49	10
FELANITX.B.....	15	4	1	10	18	47	9
VILLAFRANCA.....	14	3	0	11	13	53	6
P.CRISTO.B.....	14	2	1	11	6	82	5
CAMPOS.B.....	14	1	2	11	2	60	4
ESCOLAR.....	14	0	0	14	2	77	0

BENJAMINES GRUPO G

AVANCE.....	13	11	2	0	57	9	24
FELANITX.A.....	13	10	1	2	46	9	21
P.CRISTO.A.....	12	10	0	2	65	6	20
OLIMPIC.B.....	12	8	0	4	42	26	16
CAMPOS.A.....	12	7	1	4	51	20	15
ESCOLAR.A.....	13	7	1	5	21	29	15
CARDESSAR.....	13	6	2	5	27	13	14
SANTAÑYI.B.....	13	5	0	8	21	59	10
S'HORTA.....	13	4	1	6	15	32	9
BARRACAR At.....	13	2	0	11	26	34	4
S.SERVERA.....	12	1	2	9	12	32	4
PORRERES At.....	13	0	0	13	6	90	0

JORNADA 16
Centro Cultural, 2
Can Simó, 8

Jugó por el Can Simó: Maño, Paciencia, Poll, Pep Forasté, J. Voreta, Trobi, Lolo, Llull, Bua, Rober y José Luís.

CAMBIOS: Rufo por Poll, Juan des Port por Paciencia.

GOLES: 0-1 Trobi, 0-2 Poll, 0-3 José Luís, 0-4 José Luís, 1-4, 2-4, 2-5 Lolo, 2-6 Rober, 2-7 Rober, 2-8 Llull.

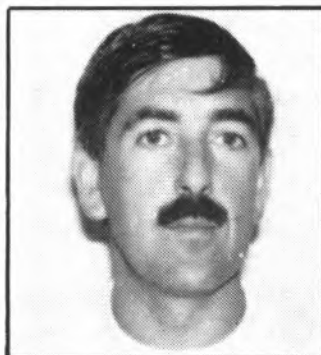
COMENTARIO: El Can Simó inicia el partido jugando de forma seria y ordenada lo que le equivale a adelantarse en el marcador. Fruto del dominio del Can Simó, este aumenta la cuenta goleadora hasta llegar a 0-4 al descanso.

Tras el descanso Can Simó haciendo gala de su cortesía regala dos goles al Centro Cultural (Papa Noel y Reyes). Ello crea un lógico desconcierto en la Peña de Cala Millor.

Tras varios cambios tácticos Can Simó se vuelve a adueñar del medio campo y se consiguen cuatro goles más llegando al definitivo 2-8. Desde estas líneas, Can Simó desea un próspero año nuevo.

JORNADA 17
Can Simó, 3
Bar Es Cau, 0

Por el Can Simó jugó inicialmente: Maño, Paciencia,

Poll, Pep Forasté, J. Voreta, Bua, Llull, Lolo, José Luís, Rober, Lliro.

CAMBIOS: Juan des Port por Llull, Rufo por Bua.

GOLES: 1-0 Rober, 2-0 Rober, 3-0 Pep Forasté (Penalty).

COMENTARIO: Partido jugado a fuerte ritmo en el que se enfrentaban tercer y cuarto clasificado en el Torneo de Peñas. La primera parte fue de dominio alterno, aprovechándose Can Simó de dos ocasiones para llegar al descanso con 2-0.

En la segunda mitad el peso del partido lo llevó el Bar Es Cau pero no por ello tuvo mejor ocasiones ya que El Can Simó se defendió perfecto y contraatacó con mucho peligro, fruto de ello llegó un penalty cometido sobre Poll, que transformó magistralmente Pep Forasté, dejando el marcador 3-0.

Máximo goleador

PEÑA CAN SIMÓ

Patrocina

AUTOESCOLA

CÁNOVES

Joana Roca, 33 - Tel. 56 79 90 - SON SERVERA

Llull.....7 Goles
 Trobi.....6 Goles
 José Luís6 Goles
 Robert.....5 Goles

Trofeo a la regularidad

PEÑA CAN SIMÓ

Patrocina

HERRERIA

MARTINEZ

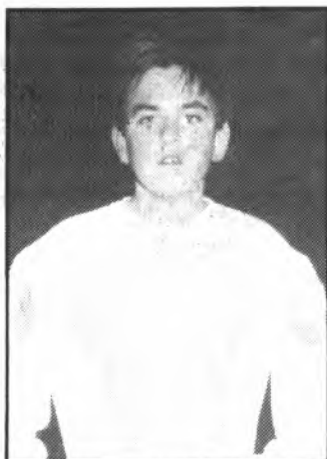
San Antonio, 4 - Tel. 56 75 16 - SON SERVERA

José Luis.....97 puntos
 B. Poll94 puntos
 Maño.....93 puntos
 Trobi.....91 puntos
 Paciencia.....91 puntos

Entrevista a: Miguel Martínez

Miguel Martínez tiene trece años y estudia 8º de E.G.B. y será su último año en infantiles, la categoría que en estos momentos está jugando y espera con ilusión su paso a cadetes, nos confiesa que está muy agusto con sus compañeros y con el entrenador. Destaca en él su gran entrega dentro del equipo tanto en los entrenamientos como en los partidos, no es una figura destacada del equipo, sencillamente porque hasta ahora y reconozco nuestro error, porque no nos hemos fijado nada más que en los figuras del equipo y por este motivo «SA FONT» sacará en sus páginas a todos los chicos de la cantera, y quizás tengamos que pensar que si los demás son figuras es gracias al trabajo de sus compañeros que tienen que jugar para que su equipo saque puntos positivos y éste es el caso de Miguel Martínez, él así como otros componentes de la cantera del Badía hacen que los demás consigan trofeos mientras que de ellos no nos acordamos nadie y parece que no existe nadie más en el equipo que los figuras, pero que no lo serían si no

fuera por el trabajo oscuro que tienen que hacer sus compañeros. Me confiesa que es hincha del Real Madrid y su ídolo es Martín Vázquez, casi nada, aunque ya no juegue en el equipo blanco, su ilusión sería que algún día sea fichado por el Real Madrid y le pide al 91 que le toque la lotería a su padre, recordemos que es hijo del querido Luís Martínez, que regenta la Pergola en Cala Bona, sus aficiones son la música y las motos y lo que no le va nada son las matemáticas y aprueba siempre la gimnasia.

Pues enhorabuena Miguel, espero que sigas por el camino que has elegido como es el deporte y consigas las más altas metas el mismo.

Comercial

CA S'HEREU, S. A.

**BOBINAJES, BARNIZADO AL HORNO,
CUADROS MANIOBRA,
REPARACIONES ELECTRICAS**

Cos, 64 - Tel. 56 73 85

SON SERVERA

2º. Trofeo SA FONT

AL MEJOR DEPORTISTA DEL AÑO

En este número de «SA FONT» iniciamos por segundo año consecutivo el trofeo al deportista que más se destaque durante esta temporada deportiva 90-91 en que esta revista quiere premiar el esfuerzo y sacrificio que hacen nuestros deportistas, destacando su limpieza en el deporte que practique, su afán de lucha y su ánimo de cara a su carrera deportiva. Así pues comenzamos esta edición con la siguiente clasificación:

Mª. Rosa (Tenis)	_____	19 puntos
M. Angel Barrios (Bàsquet)	_____	17 puntos
Fernando (Fútbol)	_____	17 puntos
Gavi (Motos)	_____	10 puntos
José A. Azpetia (Voleibol)	_____	10 puntos

"BORJA"

Construcciones
Proyectos
Reformas

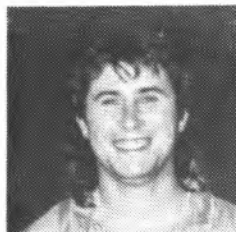
ESTEBAN J. CALZADO LUENGO

Calle Viña del Mar, 26 - 2.º E
Tel. 58 68 31 Part. 58 69 55
07560 CALA MILLOR

PATROCINA PEÑAS

M. GOLEADOR

REGULARIDAD

Carrasco.....	9
Eduardo.....	6
Paco.....	4
Quino.....	3
Corbacho.....	2
Gallego.....	2
Nandi.....	1

Galleta.....	19
Mateo.....	19
Corbacho.....	18
Quino.....	17
Carrasco.....	17
Paco.....	17

VENTA DE MATERIAL Y MAQUINARIA PARA LA CONSTRUCCION

ALQUILER DE MAQUINARIA:

- * *GRUPOS ELECTROGENOS*
- * *MARTILLOS COMPRESOR*
- * *HORMIGONERAS*

DUMPER

- * *SERVICIO DE CONTENERORES*
- * *CAMIÓN GRUA*
- * *MINI PALAS EXCAVADORAS*
- * *CAMIÓN HORMIGONERA...*

_____ *DISTRIBUIDOR OFICIAL DE:* _____

HORMIGONERAS

GRUPOS ELECTRÓGENOS

Hermanos Pallicer Pons, S.A.

C/. Juana Roca, 2 - SON SERVERA - Mallorca
Tel. Almacén: 56 74 78 - Tel. Oficina: 56 70 82

_____ **FAX: 56 74 58** _____

Nuevo equipo de Voleibol

De reciente creación es el equipo del club voleibol de Cala Millor, juegan en 2ª División Masculino, está compuesto de once jugadores, dos de ellos de Manacor, el presidente es Francisco Aguiló Vera, el entrenador Pere Jaume Sureda y el delegado Gabriel Domenge Frontera y los componentes del equipo son: José A. Azpetia, Pol Mario Zabel, Pedro Jaume, Gabriel Fullana, Luis Julve, Javier Ramis, Pedro Ballester, Miguel Ballester, Pedro Domenge, Jaime Servera y Jaime Ferragut.

La liga comenzó el 24 de noviembre del 90 y terminará el 16-4-91, tendrá una fase final el 27 y 28 de Abril para el ascenso, todos los partidos que juegan en casa lo harán en Son Servera en las pistas de las escuelas viejas, hasta que esté terminado el nuevo polideportivo y su entrenador piensa que quedarán entre los cuatro primeros con este

gran plantel de jugadores. El club cuenta con cien socios en campaña que han colaborado con el club y esperan que para el 91 el Ayuntamiento conceda subvención y tienen previsto la creación de un equipo de

cadetes, para la creación de cantera, de momento están ahí luchando para conseguir los mayores éxitos para Son Servera y Cala Millor y su principal esponsor es deportes Nautilus. «Suerte chicos».

La COPE apuesta por el Futbol Comarca

La pasada semana, con motivo de presentación del nuevo jefe de COPE SUPERSPORT y su equipo de corresponsales en la parte forana tuvo lugar una cena, para que todos los componentes del equipo se conocieran mejor debido a que cubren toda cobertura desde todos los puntos de la isla que informan cada domingo de las incidencias de los partidos en la tercera división. En el acto estuvo presente el Director General de la COPE en Mallorca, el Jefe de los Servicios Informativos, de producción y redacción, contando con la presencia de nuestro compañero en las tareas informativas Fernando González, que cubre la corresponsalía de Son Servera y Cala Millor, el acto fue muy ameno, en sus palabras de bienvenida al nuevo Jefe de Deportes Ventura añadió que la cadena COPE está reforzando a todo su equipo tanto técnico como

humano en toda la isla para dar a todos los oyentes la mayor y mejor información deportiva en toda la

isla y que sin duda el programa COPESPORT está captando más audiencia. Enhorabuena.

Judo

El Club Renshinkan en el nº 1 en el Trofeo Fin de Año

Pues sí, efectivamente el Centre d'Estudi de Judo Renshinkan hizo un extraordinario papel el pasado en el Trofeo «Fin de año Illes Balears» competición ésta que sirvió para cerrar nuestro calendario Autonómico Federativo. El marco para esta confrontación fue el Polideportivo de Calvià.

Este campeonato se diferencia de los demás en el sistema de que es por cinturones y dos pesos en cada cinturón, menos de 70 kgs. y más de 70 kgs.. Los cintos azules este año han sido dobles, es decir: amarillos y naranjas, vedes y azules, marrones y negros y las chicas un Oppen entre las presentes. Evidentemente este tipo de campeonato sirve de trampolín para los aficionados que quieran iniciarse representando a los clubes Kodokan, Shubukan, Esc. D. Mañes, Abam, D. Muratore, Ca, Pol. Princ. España y el Renshinkan.

Un total de 7 categorías eran las que componían este campeonato, mientras que el Club del Levante Mallorquín consigue disputar 5 finales de las 7 es-

tablecidas, consiguiendo 3 medallas de oro y 3 de plata, seguido este del Club Shubukan con 2 de oro, 1 de plata y 3 de bronce.

Los medallistas son los siguientes:

-Jaime Monroig, categoría AM/NAR, más de 70 kg.

-Pablo Jiménez, categoría VER/AZ, más de 70 kg.

-J. Xisco Servera, categoría VER/AZ, más de 70 kg.

PLATA

-Miquel Vives, categoría AM/NAR; menos 70 kg.

-Miguel Sancho, categoría VER/AZ, más 70 kg.

-Eva Andujar, categoría OPPEN femenino.

2º Torneo de dardos

El próximo día 27 de Enero a las ocho de la tarde tendrá lugar el pistoletazo de salida para todos los inscritos en este torneo que se celebrará en el bar Sa Boveda de Son Servera. El propietario del bar Luís Faldes nos comenta como será el programa del mismo; constará de las siguientes modalidades: 301 double out, individual, las inscripciones son de 500 pts. Constará de tres premios más; uno a la máxima puntuación y otro especial femenino, hasta el momento tienen a 28 inscritos y asegura que será un éxito si consiguen inscribir a un total de 48 y recibirán trofeo del 1º y 5º y todo el dinero de la inscripción será repartido entre los cinco primeros y medallas hasta el 14º. Se jugará con cinco máquinas, cuatro serán para la participación masculina y una para las féminas. Las eliminatorias se jugarán al mejor de tres partidas ganadas. El primer torneo se celebró con éxito y este segundo se asegura lo será también y contarán con la presencia en el Torneo del Presidente de la Federación Balear de dardos. Enhorabuena Luís.

BRICO - MUEBLES CALA MILLOR

C/. Fetjet, esquina calle Son Corp
Tel. 58 68 88 - CALA MILLOR (Mallorca)

LOS GRANDES ROVER A ESCALA 100

*Tenemos el gusto de invitarle a probar la nueva SERIE 100.
Venga a vernos y póngase al volante de ROVER 100 en:*

GERMANS ALCOVER C.B.

Capità Cortes, 69 i Ses Parres, s/n. Tels. 55 24 38 - 55 04 94

JOYERIA

UNIVERSAL

SON SERVERA

NOVEDADES EN ORFEBRERÍA DE PLATA DE LEY

14 de Febrero
SAN VALENTIN

*Demuéstrale tu amor
con una joya*

